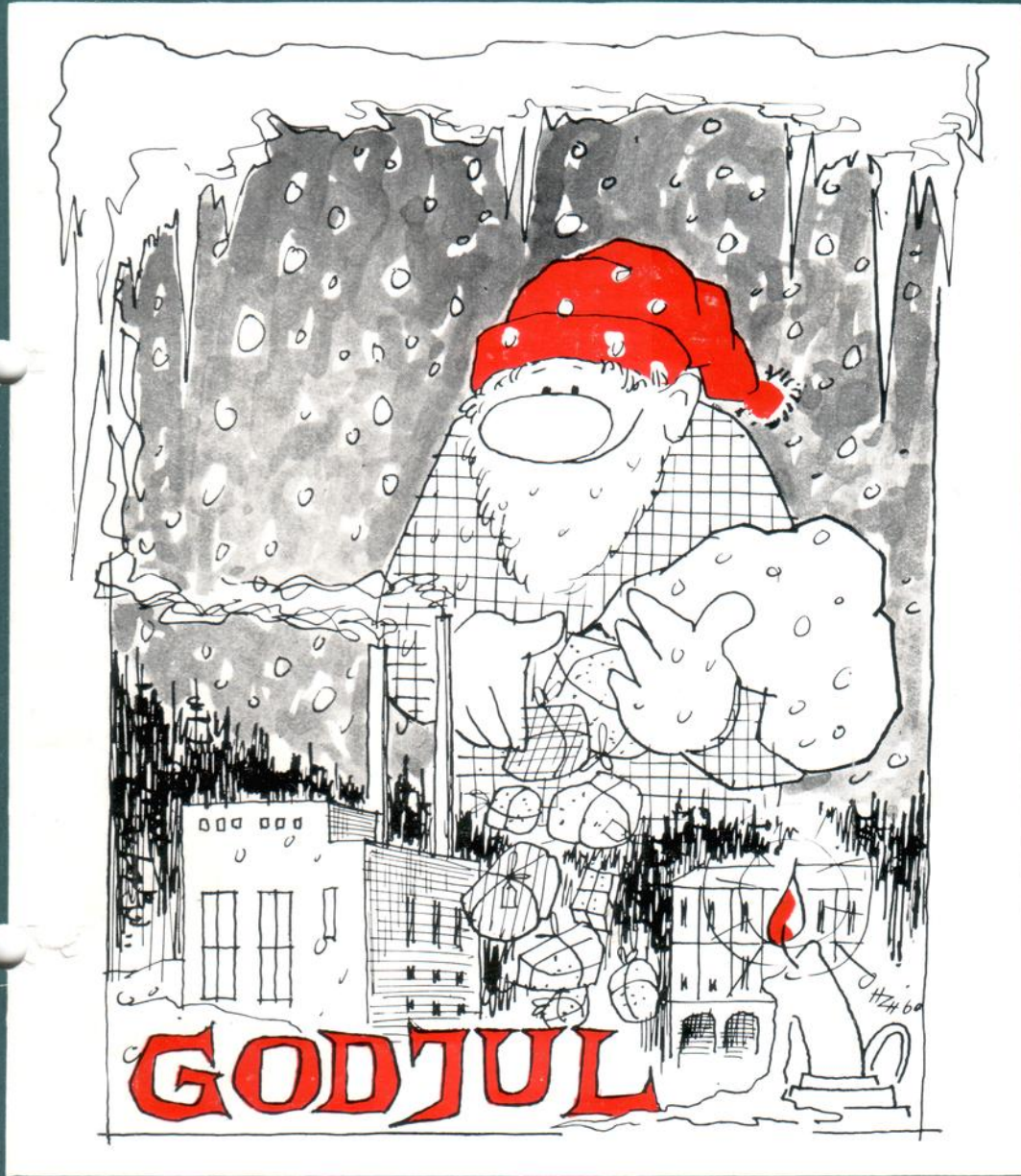

HUNSFOS POSTEN

NR. 4 1960 12. ÅRG.

INNHold

På terskelen til et nytt år.	
Av direktør Gunnar Borgen	side 1
Tømmertransporten skal reorganiseres	« 2
Julehilsener	« 3
Takk	« 3
Hunfosposten for 10 år siden	« 3
Frelsens dag er opprullet.	
Av sokneprest Halvor Norgaard	« 4
Betongbjelkene knakk som fyrstikker	« 5
Julekryssord	« 6
Vet du det?	« 6
Vi gratulerer med de runde år	« 7
Hvor gløgg er du?	« 8
Litt knask	« 8
Julehumor	« 9
Den gamle garde i Vennesla	« 10
Vagtmandsinstruks	« 10
Veteraner som takker av	« 11
Statsminister Gerhardsen på Hunfos	« 11
Tømmerbehandling i Sverige og Finnland	« 12
Ungdommen glemmer å passe kroppen sin ..	« 14
Siste seriekamp	« 14
Parkeringsproblemen melder seg	« 15
Før-julprogram for Hunfos' nye lokale sender	« 15
Lagerrom	« 15
Hvem er P.H. — eller mysterium på Hunfos	« 16
Skjær ikke av den grenen du selv sitter på ..	« 17
Advarsel	« 17
Styret i De Norske Papirfabrikanter Forening	« 17
Spredte glimt fra tekniske nyheter i 1960	« 18
Kjuttahistorier	« 20
Løst og fast fra Hunfos	« 21
Fra Hunfos Arbeiderforening	« 22
Idrett i gamle dager	« 23
Bedriftsidrettslaget innfører skade-erstatning..	« 24
Bedriftscupen 1960	« 24

*

Forsidetegningen av julenummeret er laget av
arkitekt Henning Zernichow Hirsch.

På terskelen til et nytt år

Når vi nå på terskelen til det nye år kaster et blikk bakover, er det en tilfredsstillelse å kunne konstatere at vi i løpet av 1960, foruten å ha gjennomført en pen produksjonsøkning har nådd en ganske stor del av de mål vi satte oss når det gjelder den videre utbygning av fabrikkene.

Det investeringsprogram vi satte i verk i begynnelsen av året har nemlig stort sett gått slik som planlagt, og vi regner med at de gjestående arbeider vil være tilendebrakt sommeren 1961. Jeg tror ikke jeg tar munnen for full når jeg sier at vi vel aldri har hatt så mange prosjekter under utførelse på samme tid. Dette har selvsagt medført en stor belastning på flere måter, og et ubyre press på de som har stelt med disse ting. Jeg tenker i første rekke på vår tekniske stab og verkstedet som har gjort et utmerket arbeide, og derfor fortjener en stor honnør for sin innsats. For bedriften som sådan betyr dette byggeprogram selvsagt et voldsomt økonomisk løft — et løft som imidlertid må tas om vi fortsatt ønsker å hevde oss i den internasjonale konkurranse, idet disse tiltak foruten å ta sikte på en videre rasjonalisering, ytterligere økning av produksjonen og kvalitetsforbedringer, også i meget stor utstrekning er lagt an med tanke på å kunne danne grunnlag for videre ekspansjon.

Når vi også i år kan fremvise en ganske betydelig økning av produksjonen, så er en medvirkende årsak her til den at vi delvis har hatt helkontinuerlig drift, noe som dog først til neste år vil gi seg utslag i full utstrekning. Jeg vil fremme at jeg anser det at vi er blitt enige om gjennomføring av helkontinuerlig drift som en av de gledeligste begivenheter hos oss i 1960. Jeg finner det ubyre viktig at vi på dette punkt er kommet på like linje med våre betydeligste konkurranter.

Til de gledelige og viktige ting som er skjedd bærer også overgangen til den nye koke-metode for cellulose, som jo på litt lengere sikt skulle bety at vi burde kunne få dekket vårt tommerbehov fullt ut i Norge ved hjelp av det overskuddskvantum som er til stede av furu og løvved. Derved vil vi bli uavhengig av kubbimport. Jeg vil imidlertid nevne at med tanke på nevnte overskuddskvantum av virke har det som kjent vært visse planer fremme om opprettelse av en sulfatfabrikk på Sørlandet. Likeledes er større utenlandske konserner svært interessert i å få fotfeste på norsk grunn ved å overta gamle bestående anlegg i den hensikt

senere å utvide produksjonen ved anvendelse av furu og løvved. Det sier seg selv at om slike planer skulle bli realisert ville det bety «krig» om tommeret, og at vi for det første ville få mindre tommer enn vi trenger på basis av vår nåværende produksjon, og dernest at vårt grunnlag for en videre ekspansjon ville bli borte. Vi har grunn til å tro at de myndigheter som har det avgjørende ord i disse saker deler vår oppfatning, at det råstoff som finnes bør forbeholdes bestående norske bedrifter.

Av mindre hyggelig natur er den nye tommerpris som nylig er fastsatt, og som betyr en økning i forhold til ifjor på ca. 10 %. Samtidig må vi for den kubb vi har sikret oss for levering i 1961 betale en pris som ligger ca. 30 % høyere enn årets. Da tommer jo utgjør en meget vesentlig del av produksjonsprisen for det ferdige produkt, sier det seg selv at disse prisforbøyer vil gi seg utslag i langt høyere produksjonsomkostninger enn nå. Jeg ser i dag ingen større mulighet for å belaste våre kjøpere med prisoppgangen på tommer. Til tross for livlig etterspørsel — vi går således inn i det nye år med en solid ordrebeholdning — vil kjøperne, dersom vi forbøyer våre priser, ikke ha noen vanskeligheter med å skaffe seg papir til lavere priser hos våre konkurrenter. Det er dessverre engang slik at kjøperne ikke interesserer seg for hva det koster oss å lage papir — de kjøper der hvor de får det billigst.

Den vei vi har å gå for å skaffe dekning for de stigende omkostninger vil derfor være å søke å få merutgiftene kompensert ved i ennå større grad å gå inn for fortsatt rasjonalisering og økt produksjon, samt i det hele tatt å foreta en begrensning av utgiftene der hvor dette kan gjøres, for derved å skaffe det overskudd på driften som er en uomgjengelig nødvendighet for at vi skal kunne fortsette å utvikle bedriften i takt med tidens krav.

I det jeg takker for godt og hyggelig samarbeid i det år som nå løper ut, ønsker jeg hver især og deres pårørende en riktig god jul.

Hunsfos i desember 1960.

Tømmertransporten skal reorganiseres

En må basere seg på et forbruk på 350.000 kbm

Produksjonsutvalget har hatt møte på bedriftens kontor.

Dir. Lindseth ga en oversikt over produksjonen til denne tid i år. Celluloseproduksjonen lå 12 % over fjoråret, men hele 30 % bedre enn i 1958. Tremasseproduksjonen var imidlertid gått ned med 12 % sammenlignet med 1959, men lå likevel 6 % over 1958. Denne nedgangen skyldtes de kvalitetskrav papirfabrikken satte til tremassen.

I Papirfabrikken var produksjonstallene for maskin 1-2 9 % over fjorårets tall og 28 % over 1958. Maskin 3 lå 50 % over 1959, maskin 4 22 %, maskin 5 8,7 % og maskin 6 15,3 % over fjoråret. Årsaken til denne produksjonsøkning var å finne i overgang til helkontinuerlig drift og at man hadde gått over til bisulfitmetoden i celluloseavdelingen. Med det produksjonsutstyr en nå hadde på Hunsfos burde den samlede årsproduksjon av papir komme opp i 60,000 tonn.

Dir. Lindseth kom deretter inn på tømmer situasjonen og ga en utredning om den konkurranse det ville bli mellom fabrikkene for å skaffe seg nok tømmer. Flere fabrikker planla utvidelser og etterspørselen etter tømmer vil stadig stige. Hunsfos hadde tilbudt skogeierne en 10-års kontrakt, videre har en meldt

Som himmelstrebende fjelltopper ligger kubbhaugene og ruver i landskapet.

seg som kjøper av 30,000 kubikkmeter løvved. En hadde bare fått 11,000. Den viktigste grunnen til at en ikke fikk så meget som ønsket, var at Hunsfos må ha løvveden barket.

Det planlagte forbruk av furu er 50,000 kubikkmeter i 1961, 75,000 i 1962 og 100,000 kubikkmeter i 1962.

Forbruket av tømmer i 1959 var 178,000 kbm. og det kalkulerede forbruk ved helkontinuerlig drift var 225/230,000 kbm.

På grunn av overgang til løvved og furu som ikke kunne fløtes, må tømmertransporten reorganiseres, noe som delvis vil bli gjennomført fra neste sommer. En må basere seg på et forbruk på 350,000 kbm.

Ang. nyanleggene så var disse blitt forsinket på grunn av forsinkede leveringer fra leverandørene. PM. 4 var blitt forsinket, likeledes kalenderen for PM 2. Denne skulle ha vært levert senest 31. mai, men ville nå bli utsatt til oktober.

Av andre nyanlegg nevnte Lindseth flissiloanlegget som var beregnet ferdig i slutten av oktober, ny syretank, centricleaner-anlegget i sileriet som også skulle være ferdig i slutten av oktober. Det var bestilt ny koker som skulle leveres i januar/februar og som var beregnet i drift i mai. Likeledes var det bestilt et nytt sett slipeapparater for levering i juni og som var beregnet i drift i løpet av august.

Det var kjøpt en ny Solvo-oppløser som ville bli satt opp i PM 5's hollenderi, kapasitetet 3 tonn/time.

Det nye lageret ville være montasjeklart i midten av oktober og ferdig til jul. Arbeidet med ny sal ville ta til umiddelbart etter nyttår.

Personalsjef Halvorsen ga en redegjørelse om mannskapssituasjonen. Det var beregnet at Hunsfos måtte ha 70 mann i tillegg ved overgang til helkontinuerlig drift. Dette tallet var nå blitt 140. Pr. 1/1 1960 var det ansatt 803 arbeidere og 107 funksjonærer, og pr. i dag var tallene henholdsvis 964 og 114.

Det hadde ikke vært vanskelig å få folk. Den gunstige lønnsavtalen arbeiderne hadde oppnådd, hadde gjort sitt. Det problem Hunsfos hadde ved nyansettelse, var boligspørsmålet. Det var nesten umulig å skaffe tilflyttere boliger. En hadde fått leiet K.E.-verks hus på Kring-sjø. Her hadde en fått 9 leiligheter og en hybel, samt ytterligere 2 leiligheter som ville bli ledige om et par måneder.

Reguleringsplanen som byplansjef Lorange hadde utarbeidet for det nye boligfeltet på Moseidmoen var nå god tatt. Det var ennå ikke innhentet noe prisoverslag på vei etc. Det var meningen å innkalle til et møte med interessentene. Dette nye boligfeltet ville gi plass til 25-30 familier.

Under posten aktuelt ble det diskutert forskjellige andre boligfeltet i Vennesla. Videre kom en inn på yrkesopplæringen og hva som var blitt gjort i den siste tiden.

Storm P.

Klude laver papir.
Papir laver penge.
Penge laver banker.
Banker laver lån.
Lån laver fattigdom.
Fattigdom laver klude.

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2 29 02, 2 99 80
app. 25 eller 2 99 82)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen
T. Kittelsen
Georg Pettersen
Bjarne Grundetjern
Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
12. desember.

Styret i Hunfos Fabrikker

ønsker samtlige medarbeidere
en riktig god jul og et godt
nytt år og takker for godt sam-
arbeid i det året som nå går ut.

Styret har med glede sett på
utviklingen etter at det ble inn-
ført helkontinuerlig drift, og
håper at dette vil føre til glede
både for de ansatte og bedrif-
ten.

Johs. B. Knobel.

Takk for samarbeid og innsats

Vi har hatt et år med tildels
store montasjearbeider og ny-
anlegg. Samtidig har det lyktes
oss å heve produksjonen ves-
sentlig. Overgang til helkonti-
nuerlig drift er gjennomført for
det vesentlige av fabrikken. Vi
har hatt et år med store for-
andringer både ved omlegging
av arbeidstid og ved moderni-
sering av våre anlegg. Dette har
krevet mye av hver enkelt av
oss.

Jeg vil nå til jul få takke for
samarbeid og innsats, som for-
håpentlig vil bli til beste for oss
alle, og ønske hver især en rik-
tig god jul.

Hilsen
Rolv Lindseth.

Dødsfall

Endre Halland døde 28. novem-
ber 83 år gammel. Han var født i
Øvrebø 21. oktober 1877 og tok ar-
beid på Hunfos 1. mai 1902. Han
var i mange år kusk og kjørte tøm-
meret fra jernbanevogn over til sli-
periet, et tungt arbeid. Men Halland
var også kusk til «fint bruk» og
måtte som sådan stå parat så å si
til alle døgnets tider. Da han sluttet
som kusk, gikk han over i trans-
porten og senere arbeidet han i fyr-
huset til han sluttet 10. juli 1948
etter 46 års tjeneste. Han fikk Nor-
ges Vel's medalje i 1939.

Begravelsen fant sted fra Vennesla
kirke fredag 2. desember.

*

Ole A. Granly døde 30. september
nær 74 år gammel. Han ble begravd
fra Vennesla kirke onsdag 5. okt.

Han var født i Eidsvoll 19/10 1886
og kom til Hunfos Fabrikker 10/6
1909. Med noen års avbrudd arbeidet
han ved bedriften til han gikk av
på pensjon 30. august 1958. Han
fikk Norges Vel's medalje i 1957.

Vi lyser fred over hans minne.

*

Søren Paulsen på taubanen i
Ålefjær døde 2. desember 73 år
gammel.

Han var ved Hunfos i to vendin-
ger, første gang fra 2. januar 1924
til 15. juni 1929, for å vende tilbake
1. juni 1933. Den 31. oktober 1956
gikk han av på pensjon etter 26 års
tjeneste.

Hunfos Arbeiderforening

ønsker alle ved Hunfos Fabrikker
en gledelig jul og et riktig godt
nytt år — og håper på fortsatt
godt samarbeid i året som kommer.

Styret.

Hunfos Bedriftsidrettslag

ønsker alle ved Hunfos en riktig
god jul og et godt nytt år — og
håper at riktig mange slutter opp
om mosjonspartiet i vintermånedene.

Styret.

God jul, godt nyttår!

ønsker Hunfosposten alle sine lesere
og medarbeidere.

TAKK

Takk for all deltakelse ved min
mann, Gunnar G. Grundetjern's bort-
gang.

Gyro Grundetjern.

*

Takk for oppmerksomheten til
50-årsdagen.

Ingvald Bårdsen.

*

Jeg vil herved få takke Hunfos
Fabrikker hjertelig for gaven til 60-
årsdagen.

Rolf Birkeland.

„HUNSFOSPOSTEN” FOR 10 ÅR SIDEN

Hva mener De om:

Ingeniør Schøpp: som ønsker
seg en trådløs taubane og et
kjemisk renseri.

Formann Ivar Andersen:
som ønsker kabel- og lednings-
grøfter med glidelås.

Ingeniør Kildebo: som ønsker
å presisere at en flis i hånden
er verre enn ti på taket.

Ingeniør Kittelsen: som vil
moratorium hvor et laborato-
rium skal betraktes som et
provisorium og sammensurium
av et observatorium og sana-
torium.

Salgssjef Rhode: som ønsker
mer orden i salget og mindre
salg i ordre.

Ønskeliste

fra arbeiderne til julenissen.

1. Kvanvig må ikke få noen
ny motor til trekkvifta si,
for den trekker altfor godt.
2. Ønsker at «telefonkjøsken»
i fyrhuset ikke må bli dår-
ligere i året som kommer.
3. At det må bli satt opp to
kraftige sirener, en på Mos-
eidmoen, og en i Vennesla-
moen, da det skal være to
mann som ikke greier seg
med vanlig vekkerur.

Frelsens dag er opprunnet

«Dette er dagen som Herren har gjort. La oss fryde oss og glede oss på den.» Salme 118, 24.

Så mang en dag tok jeg i min egen hånd, gav den mitt innhold, satte mitt preg på den. Og så ble det ingen god dag. Det kostbareste av alt, tiden, gav jeg en skjev retning og ødslet jeg bort. «Dagene er onde,» heter det i Bibelen. — Da menes det dagene, stemplet av menneskehånd og menneskeånd.

Men så rant en dag som Gud Herren helt og fullt tok i sin egen hånd, fylte den med innhold og gav den sin retning. Og det ble vel en dag! Juledag. Frelsens dag. Gledens dag.

«Nu er frelsens dag opprunnet for den syndefulle jord.»

En stor begivenhet har som regel sin forutsetning og forberedelse. Tingene modnes for det som skal skje. Menneskenes delaktighet i julens forberedelse var det ene, at de bare øket syndens mål, forat — som skrevet står — der synden ble stor skulle nåden bli enda større.

«Folk på ville veier treder,
syndens natt er mørk og fæl,
rundt omkring på jorden greder
trøstesløs så mangen sjel.
Mørket vokser mer og mer,
himlens Gud man ikke ser,
hedninger i synd forherdes
— akk, hvor må vår sjel forferdes!»

Men så ble også lyset som Gud tente klart. «Herrens herlighet lyste om dem,» fortelles det om hyrdene som midt på natten fikk det revolusjonerende dagsnytt: En Frelser født, Kristus, Herren, i Davids stad!

Frelseren ble sendt oss av Gud. Ja, han var Gud og tok bolig iblant oss. Derfor ble også den frelse han fullbyrdet guddommelig gyldig. «Han kan fullkommen frelse dem som kommer til Gud ved ham,» Hebr. 7, 25. Av Gud er hans verk godkjent. Av mennesker er det trodd. Og der ble fremtid og håp, nytt liv og kraft. Verden er ikke overlatt til seg selv og den skjebne som følger et gudløst liv. Gud har i sin Sønn gått inn i slekten, forenet seg med den, båret dens synd og nød, og forløst den. Dermed er en ny dag opprunnet, frelsens dag, for alle og over alle som tror.

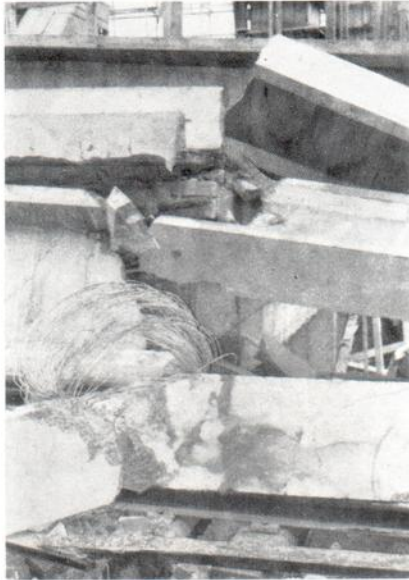
«Kom min sjel, lukk opp ditt øye,
se hvor nåderik han er,
bøy deg ned, betrakt ham nøye,
at du rett kan få ham kjær!
Salighetens Gud er her,
kjød og blod med oss han bær,
vil med oss sin himmel dele —
Pris Guds nåde, alle sjele!»

HALVOR NORGAARD

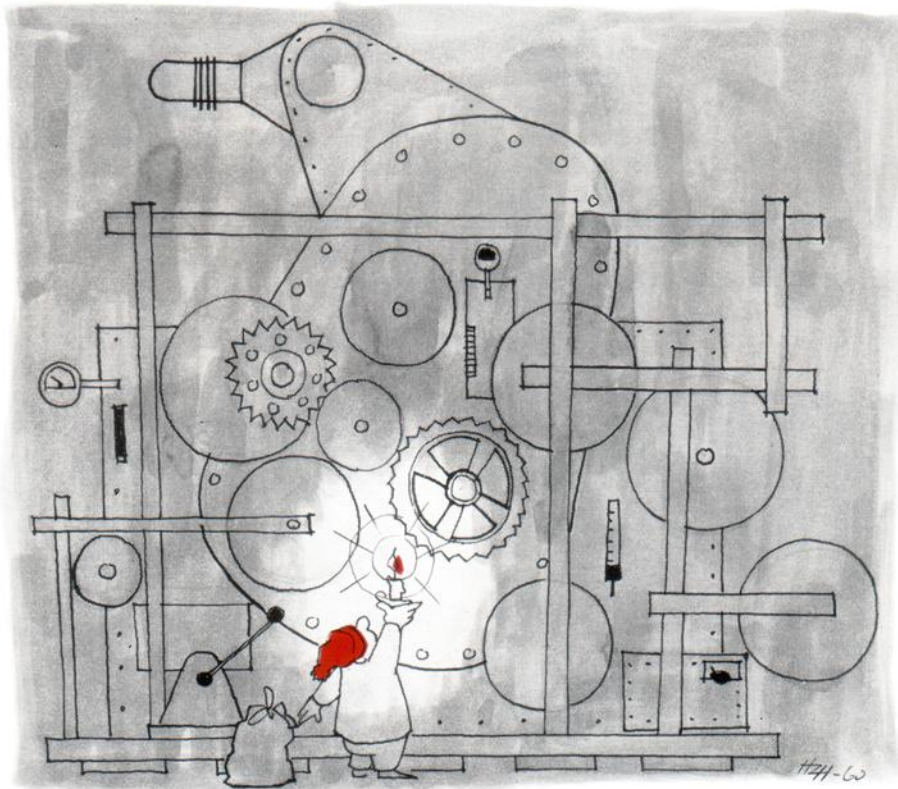
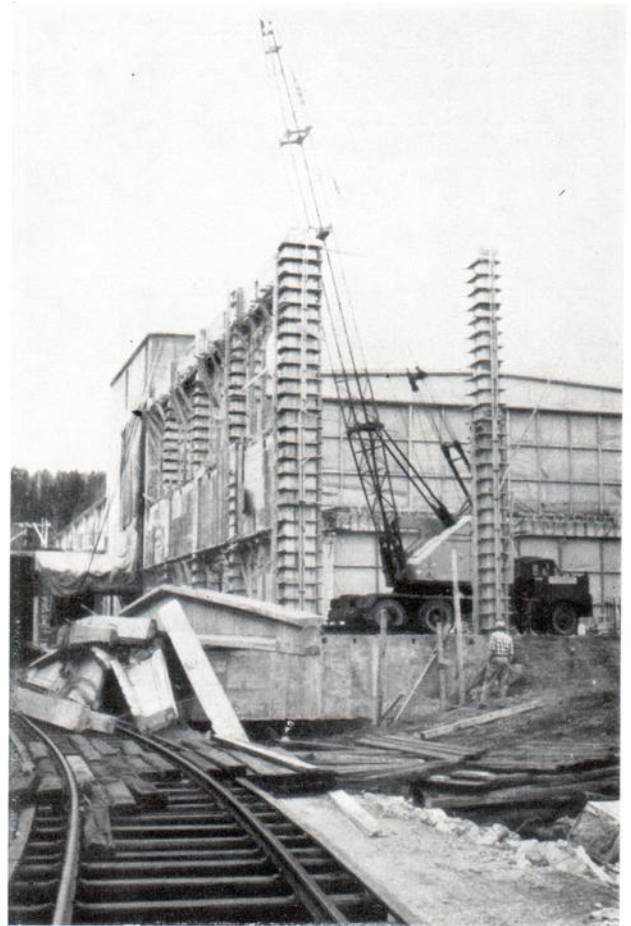
Betongbjelkene knakk som fyrstikker

Med bulder og brak deiset en av de svære betongbjelkene i bakken fra stor høyde og knuste et par andre en dag sist i oktober, da man var i ferd med å løfte den på plass med en kran. Uhellet medførte en kjedelig forsinkelse i fullføringen av vestre ende av det nye papirlageret. — Bjelkene måtte kasseres og havnet i en veifylling ved Ålefjær.

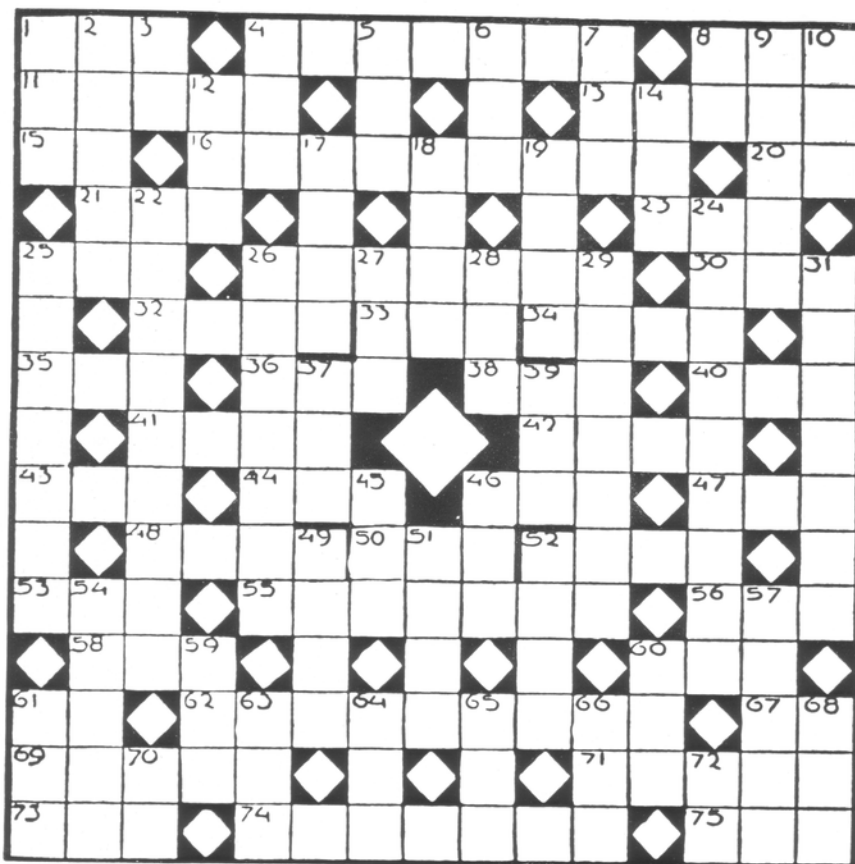
Nå er imidlertid tre nye bjelker skaffet til veie.

Disse bjelkene leveres fra A/S Betongmast, Oslo, og hver av dem er litt av et løft. De veier nemlig rundt om 18 tonn og er 30 m lange. De er armert med forholdsvis tynn jerntråd av veldig stor styrke. Denne gang tok man to montasjekraner til hjelp for å få dragerne som skal tjene som bærebjelker for taket på papirlageret, på plass.

God jul til alle på Hunsfos!

Jule- KRYSSORD

Vannrett:

1. Dansk øy
4. Land i Europa
8. Legemiddel
11. Enslig
13. Farge
15. Kjemisk tegn
16. Er utenpå
20. Naboer
21. Tre like
23. Plantedel
25. Er en ørken
26. Skurk
30. Pronomen
32. Kvinne
33. Rep
34. I musikk
35. Bli større
36. Pattedyr
38. Doven
40. Plagg
41. Merkelige
42. Pynt
43. Har sauene
44. Legemiddel
46. —sport
47. Omvendt: Befordringsmiddel
48. I sjøen
50. Papir
52. Baker—
53. Bestemt artikkel

55. Fyrstedømme
56. —tre
58. Herred i Østfold
60. Tallord
61. artikkel
62. Ikke europeer
67. Utrop
69. Stasjon ved Bergensbanen
71. Har hesten
73. Bevege seg
74. By i Danmark
75. Eventyrskikkelse

Loddrett:

1. Britisk øy
2. Svensk øy
3. Månefase
4. Rovdyr
5. Også rovdyr
6. Den blå og hvite i Afrika
7. I skuespill
8. Naboer
9. Når —den er størst
10. Frø
12. Ikke (fransk)
14. Fisk
17. Frukt
18. Bygd nær Bergen
19. Mål
20. —far, —mor
22. Land i Europa

Vet du det?

- 1) Hvilken nasjonalitet tilhørte forfatteren av «Piken med fyrstikkene»?
- 2) Hvilken amerikansk stat er det typiske «ville vesten»?
- 3) Hvor møttes Stanley og Livingstone?
- 4) Hva kommer først: Jernalderen eller bronsealderen?
- 5) Hvor ble Napoleon født?
- 6) Hva var Chopin?
- 7) Er melodien til «Glade jul» norsk, tysk eller svensk?
- 8) Hvor mange ben hadde hesten til Odin?
- 9) Hvilken norsk idrettskvinne har vunnet 3 olympiske gullmedaljer?
- 10) Hvem ble verdensmester både i slalåm, storlalåm og kombinert i 1954?
- 11) Nevnt 3 planter som har dyrenavn.
- 12) Er hvalen pattedyr eller fisk?
- 13) Hva heter den mest intelligente av alle hunder?
- 14) I hvilken by står en høy statue av Olav Trygvason?
- 15) Finnes det mer enn en nordpol?

Svar finnes på side 23.

24. Den eldste
25. Mellom to land
26. Edelsten
27. Gi
28. Farge
29. Penge—
31. Tall
37. Guttenavn
39. Tre
45. Som 1 loddrett
46. Korn—
49. Omvendt: Fisk
51. Hurtig
52. Omvendt: Bak mål
54. Kjøtt
57. Mangfoldighet
59. Landskap
60. Som 10 loddrett
61. Næringsmiddel
63. Preposisjon
64. Alpeelv
65. Som 46 vannrett
66. Kort
68. Rovdyr
70. To like
72. Også to like

Løsning, se side 17.

75 år.

Ole Christian Tharaldsen runder 75-års milepelen 3. februar. Han ble tidligere i år tildelt Kongens fortjenstmedalje for 50 års tjeneste ved Hunsfos Fabrikker og har Norges Vel's medalje fra 1947. Han begynte på Hunsfos første gang 3/8 1902, men hadde senere permisjon på grunn av skolegang, da han utdannet seg videre. Tharaldsens far, Bent Tharaldsen var blant de første 10 ved Hunsfos Fabrikker som fikk Kongens fortjenstmedalje i 1938. Jubilanten har også en sønn ved bedriften.

*

70 år.

Olav G. Honnemyr blir 70 år den 20. februar. Han arbeidet på Hunsfos fra 13. april 1922 til han 1. februar i fjor gikk over i pensjonistenes rekke — etter 37 års tjeneste. Honnemyr var i alle år i cellulosefabrikken, en hederskar som sto på god fot både med arbeidskamerater og foresatte. — I 1958 ble han tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. To brødre, Gustav og Andreas, fikk denne utmerkelsen samtidig. Sønnen Tom er også ansatt ved Hunsfos Fabrikker.

*

65 år.

Karl Wehus i renseriet fyller 65 år 29. januar. Han ble ansatt ved fabrikkens 27. juni 1918 og ble dekorert med Norges Vel's medalje i 1952. Før han kom til Hunsfos arbeidet han en tid på Vigeland Brug, og han var også et par år ved Vikeland jernbanestasjon.

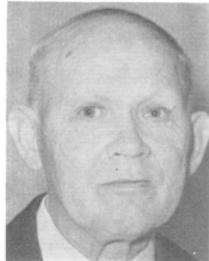
Den første tid ved Hunsfos var Wehus på gården og likeså ved glitten, senere ved sagbruket og i cellulosefabrikken, hvor han i flere år

var førstekoker til han av helsemessige grunner flyttet over i renseriet. Wehus bor på Heisel, hvor han har et lite bruk på 4—5 mål. Den siste tiden har han vært fraværende fra arbeidet på grunn av sykdom.

*

70 år.

Emil Jacobsen blir 70 år 7. febr. Han begynte ved Hunsfos 9. april 1908 og gikk av på pensjon 28. febr. 1959 etter 51 års tjeneste, en arbeidsdag så lang ved en og samme bedrift at få vil kunne gjøre ham det etter. — For dette ble han da også i 1958 tildelt Kongens fortjenstmedalje og i 1942 fikk han Norges Vel's medalje.

*

60 år.

Jens J. Aas fyller 60 år den 5. januar. Han er nå i kollergangen til PM 1-2.

Aas har vært ved Hunsfos i to vendinger, første gang fra 25. august 1919. Etter å ha vært borte i 10 års tid begynte han igjen 15. mai 1950. Utenom arbeidet er han interessert i fiske.

*

65 år.

Andrea Ås som begynte ved Hunsfos 28. oktober 1925 og arbeidet som sortererske til hun sluttet 23. desember 1950 etter 25 års tjeneste, fyller 65 år 3. januar.

*

50 år.

Nils Skjeggedal i Papirfabrikken blir 50 år 2. januar.

*

Sortererske Magdalene Kruse fyller 50 år 12. februar.

*

Ingulf Halland runder 50-års-milepelen 26. februar.

*

Cellulosemester Gunnar Høland blir 50 år 14. mars.

65 år.

Ingebret Fossheim blir 65 år 26. februar. Han er født i Vennessla og tok arbeid på Hunsfos like etter konfirmasjonen. Her arbeidet han så et par år i smia og på verkstedet. Etter å ha vært borte noen år kom han igjen 9/12 1917 og har siden vært i verkstedet, der han nå er formann. Fossheim ble hedret med Norges Vel's medalje i 1952. Han er en hyggelig og omgjengelig mann, godt likt av alle som kommer i befattning med ham.

*

60 år.

— Ikke i et ord i avisen, sa lønningssjef Trygve A. Kvanvig, da vi ba ham om et intervju i anledning av hans 60-årsdag 5. mars. — Siden rettet han det til nesten ikke et ord (og slett ikke noe bilde) hvorfor vi er avskrevet fra å nevne mer enn at han begynte 10. juni 1918 og således har vært ansatt ved Hunsfos i over 42 år. Følgelig innehar han Norges Vel's medalje, og er den av funksjonærene som har lengst tjenestetid bak seg.

Men selv om Kvanvig har lagt ned forbud mot enhver form for skriveri, kan vi ikke dy oss for å knytte noen linjer til ovenstående. Han skal ha redaktørens personlige takk for all den hjelp han har ytet, når det har vært nødvendig med supplerende opplysninger om dette eller hint. Kvanvig vet alltid beskjed og har utpreget orden i tingene. Derfor håper vi han unnskylder at vi av og til maser litt og søker hans assistanse.

Motta de beste ønsker for den forestående store dag og for tiden fremover. Og husk at selv om vi ikke helt holdt ord, når det gjaldt beskjeden omtale, så etterkom vi iallfall anmodningen om ikke å bringe bilde.

F. H.

Hvor gløgg er du?

En flaske med kork koster .kr 8.50. Flasken koster kr. 8.— mer enn korken. Hvor mye koster korken?

*

På torvet i en liten by lå det to gamle hus. Det ene var 190 år eldre enn det andre, noe man lett kunne overbevise seg om, for på begge hus var det anbrakt en plate med året da huset ble bygd. En gang da huse-
ne skulle pusses opp, ble begge platene tatt ned. Da man satte dem opp igjen, ble begge platenene snudd uten at noen på noe tidspunkt la merke til det. Når ble husene bygd?

*

Da kontorsjef Madsen reiste på forretningsreise til utlandet, glemte han å gi kontordamen nøkkelen til firmaets postboks. Da han følgelig ikke fikk posten ettersendt, skjønte han grunnen og sendte straks nøkkelen hjem. Men han fikk fremdeles ikke ettersendt post. Hvorfor ikke?

*

Det lå en damper på havnen. Fra relingen gikk det en leder ned til vannflaten. Det var 28 trinn i denne stigen og 25 cm mellom hvert trinn. En dag steg vannet fire meter. Hvor mange trinn var det nå mellom relingen og vannflaten?

*

To ryttere inngikk en dag et usedvanlig veddemål. De avtalte at den som eide den hesten som kom sist hjem i stallen, skulle ha hundre kroner av den andre. Det knep med å få avgjort hvem som skulle ha de hundre kronene etter som begge lenge holdt hestene sine tilbake. Men plutselig fant de på en utvei og fikk avgjort veddemålet. Hvordan?

*

To kvinner satt i selskap med sine mødres menn, sine fedre, sine stefedre og sine barns fedre. Hvor få personer kan selskapet ha bestått av?

*

To fedre og to sønner var på jakt og skjøt tre harer. Disse tre harene delte de slik at hver fikk en hel hare. Hvordan kunne det gå til?

Svar finnes på side 16.

LITT KNASK

Spandabel.

En meget bedugget kar kom på bussen og plaserte seg midt mellom to damer. Etter at de hadde kjørt et stykke dyttet mannen i den ene damen og sa:

— Har du 25 øre?

— Nei, svarte hun mutt.

Så dyttet han i den andre damen og gjentok: — Har du 25 øre?

— Nei, svarte hun like mutt.

Da så konduktøren kom for å selge billetter, sa mannen:

— Jeg skal få lov å betale for begge disse damene også, jeg!

Om naut.

To kyr gikk i veikanten og godgjorde seg med saftig gress. De slo ett og annet slag med halen for å jage fluene vekk. Etter veien kom et super-kjei i shorts og jumper.

Kyrne så etter fremtoningen, og så sa den ene:

— Mø!

— Neppe, sa den andre.

Smågutter imellom.

To smågutter gikk i skogen. Ved en bekk måtte de ta av seg på beina for å vasse over.

— Fælt så skitten du er på beina, sa den ene.

— Dine er vel ikke noe renere, svarte den andre.

— Nei, men så er jeg også fire år eldre enn deg, sa den første.

Føre vår

På en gård som lå ved et vann sendte mannen kona si til handelsmannen på den andre siden av vannet for å handle.

Han sendte med et brev hvor det sto:

«Til kjøpmann X. Gi kjerringa det hun ska' ha. Pengene sender æ med posten, da isen er usikker.»

Historietime.

Det var historietime på skolen. Hans hadde skulket flere dager og var redd for å bli hørt. Læreren som satt og bladde i protokollen, så plutselig på Hans: — Du har vært lenge borte, du Hans.

— Ja, helt siden slaget ved Svolder, svarte Hans.

Kjennetegn.

Det kom en kar til gårds. Han traff kona på tunet.

— Er mannen din hjemme i dag, spurte fremmedkaren.

— Joda, svarte kona. — Han står i bingen bortmed grisene. Det er han med hatt på.

Kveldsbønn.

Det var under krigen. En liten gutt skulle be kveldsbønn. På den tiden var det vanskelig om brød, og bønne hans kom til å lyde slik:

— «Gi oss i dag vårt daglige brød, melk har vi sjøl.

Bryllupstale.

Det var i et bryllup, og i talernes rekke skulle også mor til bruden si noen ord. Det ble med dette:

— Ja, barna mine, så vil jeg håpe at lykkens sol vil skinne over dere, slik den har gjort over meg og mannen min.

Da reiste brudens far seg og sa:

— Da skal dere iallfall ikke bli solbrente.

— Jeg tenkte det ville glede deg med fisk i dag. Det er jo så lenge siden vi har hatt det her i huset.

Julehumor

— Dette må utvilsomt være fiskegarn.

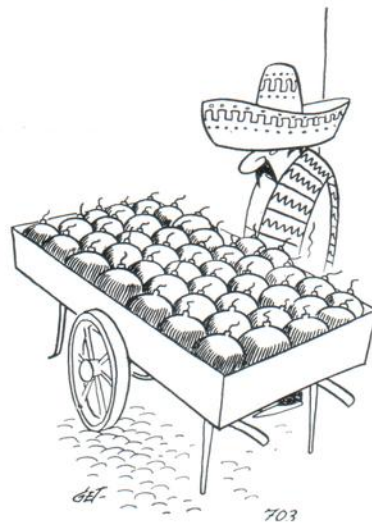
— Tøm tanken for meg.

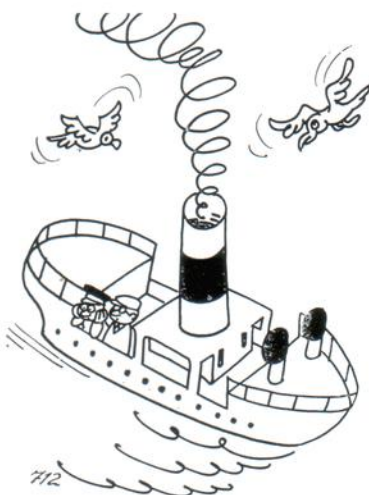
— Nå har jeg altså bedt min kone om skilsmisse.

— Nei god dag, god dag og velkommen hjem! Har dere hatt en god ferie?

Revolusjonerende salgsartikkel.

— Sjømannens frie liv, jo takk, en svigermor i hver havn vi anløper!

— Ærlig talt, herr direktør, kan Di omstille Dem fra ferie til arbeid fra den ene dagen til den andre.

Brukskunst.

Den gamle garde i Vennesla

BRØDRENE BÅRD OG GUNVALD TØNNESSEN NESET TO STAUTE OG
FLINKE KARER I HUNSFOS' TJENESTE

Nedenfor gjengis en artikkel Guri Stokkeland skrev i Fædrelandsvennen 1939 om brødrene Bård og Gunvald Tønnessen Neset:

En av de Hunsfos-arbeidere som fikk Selskapet for Norges Vels medalje i vinter, Gunvald Tønnessen Neset, fyller 75 år 6. juli og broren hans Bård, kommer litt senere med 78 år 28. august.

De er flinke og staute karer begge to. Deres far, Tønnes Neset var født på Ravnevand. Hans far leide Ravnevand av gamle Per Mørch, som hadde en gruve der, og brødrene kan godt huske det lå store hauger med malm i skogkanten ved Grasslijordet fra den tid de kjørte stein og malm fra Ravnevand til masovnen på Vikeland. Malmen ble så smeltet, og det blått spiker av den. Faren ble gift med datter av Bård Kvernvollen på Vennesla, og der på Kvernvollen er Bård og Gunvald født. Senere kjøpte faren Neset ved Venneslafjorden, og guttene var ikke mer enn 12—13 år da de ble med i bomarbeidet. De er så å si vokset opp i elva. Senere var de i mange år med og førte tømmer fra Vennesla bom til Strais bom. Gunvald fikk så i 1888 arbeid på Hunsfos, men selvfølgelig med lasta — og der var han til han falt for aldersgrensen.

Bård har vært skiftevis på Hunsfos og i bommen, og noen år var han også postbud i Vennesla.

En tredje bror av dem, som også var fløter, druknet under sitt arbeid like under jul 1900. Det var to mann som gikk i fossen på en gang. Elva hadde vært liten, og det var bygd på stemmen i østre løp ved Hunsfos — et provisorisk overbygg. Så kom det flom, og en av lemmene som var satt opp ble tatt av flommen mens de var i nærheten, og båten ble fylt av en svær bølge. Ola, sønn til Gustav Neset, ble funnet straks

Vagtmands-instruks

Vagtmannen skal hver time foreta den reglementerte runde og trække klokken, og ikke forlade sit vagtskift før avløseren er kommet. Vagt-tiden varer fra kl. 10 lørdag aften til kl. 10 søndag aften.

At sove paa vagten er strengt forbudt og kan ha avskedigelse tilfølge.

Vagtmannen skal påse at alle dører er lukket efter arbeidstid samt holde uvedkommende borte fra fabrikkens og sagen.

Vagtmannen skal rapportere alle uregelmæssigheter til bestyreren eller til kontoret, og notere i vagtmands-boken datum, navn og om alt er i orden, naar han forlater sit vagtskift. Vagtmands-boken uthænges og indleveres sammen med klokken til kontoret.

Vagtmannen skal efterse igangværende vandpumper, og rapportere om varer eller materialer av værdi ligger henslængt i fabrikkene samt paase at færdig papir i og utenfor fabrikkens ikke blir vandskadet.

I tilfælde av brand, som ikke vagtmannen selv kan slukke, skal han slå alarm ved at rope brand samt sørge for at verkmesteren blir budsendt og idethele søke at skaffe øieblikkelig hjælp til slukningen.

Nøglen til sprøitehuset henger utenfor formandskontoret i papirfabrikken.

Vagtmannen skal passe hestene naar formanden er fri.

Hunsfos Fabrikker den 1/2 1929.

etter, men deres bror Torkild drev først opp ved påsketider helt nede ved Ravnås. Det er også den eneste gang det er hendt ulykke under fløtningsarbeidet her, til tross for alle de små og store Otras sønner, vågehals og uforferdede guttunger som har vasset seg gjennom livet med båtshake og pram.

Gunvald ble i 1888 gift med Kristine, datter av Olav As, Vennesla. Etter 4 års ekteskap døde hun, og deres sønn Tønnes har farsgården Neset nå. Gunvald giftet seg igjen med Gunhild Markussen fra Sagen, og de har 7 barn. I alt har de 10 barnebarn.

Bård er enkemann. Hans kone Kari var fra Gudbrandsdalen. En voksen sønn og datter er hele hans familie.

— Dere som har vært ute i all slags vær og tid, må vel ha opplevd noe av hvert?

— Nei, sier Bård, — jeg har aldri hørt eller sett noe overnaturlig. Jeg må si som gamle Gunder handler: Før meg var det overtro, nå er det vantro.

Men Gunvald er inne på at det er mer mellom himmel og jord enn en kan forklare. Han og hans far gikk en morgen ved ½6-tiden i bekende mørke og kulde til dampbåten ved ferjestedet på Kvarstein. Da de kom bort til veien, ble de vår en lykt

Forts. side 21.

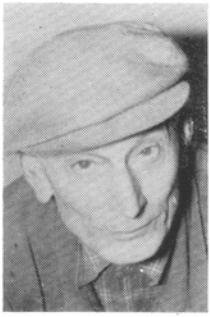
I vår avdeling forekommer det ikke skader i det hele tatt, og den rekorden vil vi fortsette å holde.

HUNSFOS FABRIKKER
I GAMLE GAMLE DAGER
,PERSONALAVSTRAFFELSE'

DAVERENDE PERSONALSJEF

VETERANER SOM TAKKER AV

Oskar Langevold er gått over i pensjonistenes rekke. — Han sluttet den 1. oktober i år etter 42 års tjeneste. — Oskar Langevold er født 6. september 1892 og begynte ved

Hunsfos Fabrikker 14. august 1918. I 1952 fikk han Norges Vel's medalje. Langevold arbeidet i alle år som syrekoker i cellulosefabrikken. Hans far, Karl Langevold, var også i sin tid ved Hunsfos, som formann på tomten, og han har to brødre og to sønner ved fabrikken.

Oskar Langevold har på alle måter vært en staskar som i alle år har utført sitt arbeid pliktoppfyllende og samvittighetsfullt. Vi hilser med takk for god innsats og ønsker han må få lov til å ha mange gode år fremover.

Ingen som ser salgssjef Fritz Rhode i aktivitet vil mistenke ham for å være 68 år — uten at en da på forhånd vet det. Ikke desto mindre er han født 28/11 1892 og fra nyttår av vil han nyte sitt otium, som det heter. Det vil si, han går over i pensjonistenes rekke, og en sprekere pensjonist skal en lete lenge etter.

Rhode har forstått å holde seg i fin fysisk form. Det henger sammen med at han all sin dag har vært friluftsmann på sin hals. I yngre år var han en ivrig og dyktig idrettsmann, og han dyrker fremdeles friluftsliv på sjø og land, vinter som sommer. Lange skiturer

over snødekte vidder hører til hans kjæreste hobbies.

I sitt arbeid er Rhode respektert og anerkjent for dyktighet og menneskelige egenskaper. Han blir satt stor pris på av kolleger og alle som kommer i kontakt med ham lærer å verdsette hans fine karakter, hans stoiske ro og avbalanserte opptreden.

Rhode tilbrakte sine første leveår ombord i en seilskute som faren førte, og med denne pløyde han verdenshavene.

Han vokste opp i Drammen og etter endt utdanning var han ansatt ved flere bedrifter, bl. a. 4½ år hos M. Petersen & Søn A/S, Moss, før han 1/8 1919 kom til Hunsfos Fabrikker, der han den første tiden var ved hovedkontoret i Oslo.

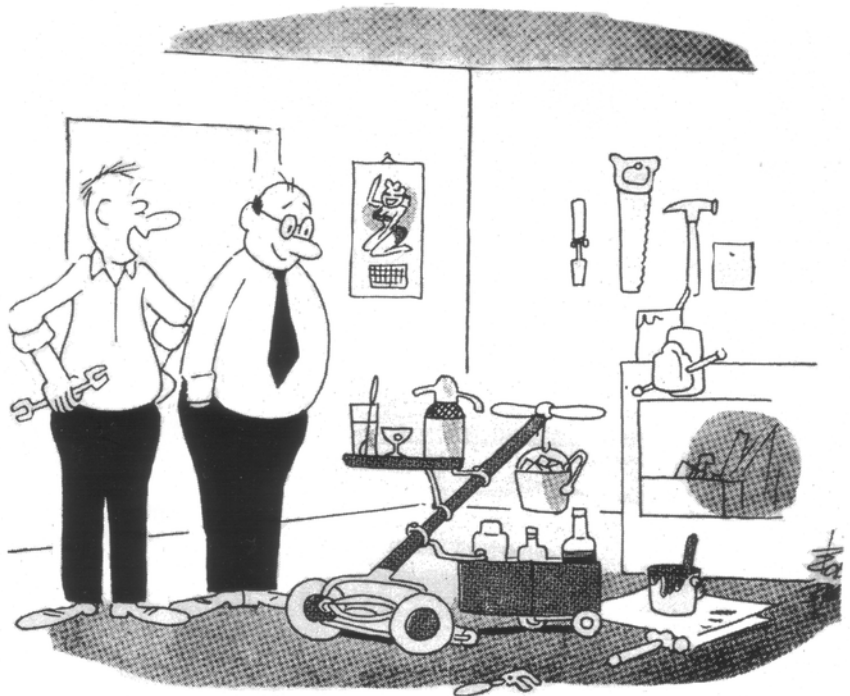
Siden kom han til Hunsfos, der han ble salgssjef.

Når han nå trekker seg tilbake, håper vi han ennå i mange år må kunne glede seg over sin sunne og gode helse og få rikelig tid og anledning til å innrette sitt liv slik han aller helst ønsker det.

STATSMINISTER GERHARDSEN PÅ HUNSFOS

Hunsfos Fabrikker hadde forleden en ceber gjest, idet statsminister Einar Gerhardsen, som var i Venesla i forbindelse med bruåpningen forut for begivenheten, avla fabrikken et besøk. — Statsministeren ble hentet i Kristiansand med en av bedriftens biler og la for dagen stor interesse under omvisningen.

Hengebrua over til Moseidmoen er nå en saga blott. Den ble fjernet kort tid etter at den nye brua fra Veneslamoen til Moseidmoen ble tatt i bruk. Hengebrua kom i veien for transporten fra det nye lageret, og har dessuten lang tid vært et problem for bedriften.

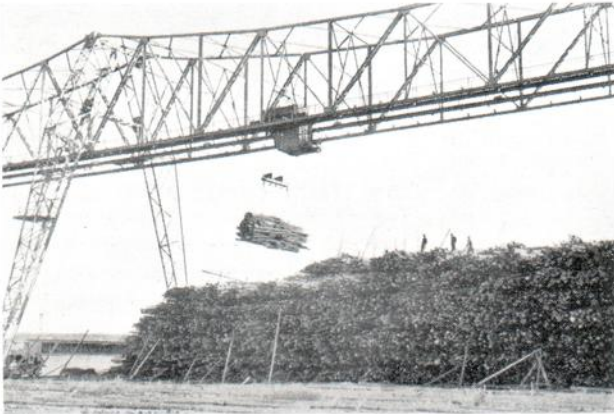
Jeg kan nesten ikke vente til sommeren med å prøvekjøre den.

Tømmerbehandling i

I oktober måned reiste overingeniør Schøpp, tømmerseier og Finnland for å studere de metoder som treforedlingsbedriften vil gi et inntrykk av det som

1.

2.

3.

4.

SVERIGE:

Bilde 1. Tømmer som transporteres med bil og jernbane leveres fra skogeierne for den største del som kubb i 2 og 3 m's standardlengder. Målingen foregår på fabrikkens tomt og jernbanevognlasset eller billasset måles i såkalt «løsvolum».

Landvertstransportert virke blir for en del overført til lager i vann. Det blir satt stropper på billassenheten eller jernbanevognenheten og overføringen til vann skjer ved kran eller ved direkte tipping. Som bunte-tråd (mosebind) brukes det i de fleste tilfeller 5—6 mm glødet jerntråd.

Hensikten med virkeslagring i vann er bl. a. å oppnå bløting av ubarket og øksebarket virke. Barking etter en hvilken som helst metode går betydelig lettere når tømmeret er vanngått. I motsetning til arealer på land er vannflaten som regel lite nyttbar for andre formål enn tømmerlagring. Dessuten kan vannflaten betraktes som en stor og billig «transportør» for virkestransport inn til renseriet.

Bilde 2. Tømmer som fløtes eller som sjøselepes over større avstander kommer i moser, bestående av virke i fallende lengder. Bilde 2 er fra en fabrikk som får mye av sitt råstoff tilført vannveien. De har et inntak som fører til renseriet direkte fra vann, men dessuten en stor traverskran med løfteevne på 10 tonn som tar moser fra vann og løfter inn på landlager for vinterforsyning. Den samme kranen spenner også over jernbanesidespor og over bilvei. Kranen har en kjørebjelke på 300 m og hele kranen kan tverrkjøres ca. 400 m. Lagringskapasiteten under kranen er 400—500 tusen m³ tømmer. Når tømmeret skal tas inn til produksjonen, løfter kranen de samme buntenhetene ned på skinnegående vogn som fører tømmeret inn til renseriet. Ved denne fabrikk ble tømmeret trommelbarket og kjørt i huggeren i hele lengder.

Bilde 3. For en del lagring av kubb på land, ble det som stabelmaskin anvendt mobil svingkran med grabb. Med de utligg på kranbommen som er nødvendig for stabling, har denne kranen en løfteevne på ca. 6 tonn. Stabelhøyden kan komme opp i 8—9 m's høyde. Grabben som anvendes har en slik størrelse at den tar ca. 6 løs-m³ i hivet. Grabbens vekt er ca. 3 tonn.

Den samme svingkranen benyttes da også for nedtaking fra lager til inntak for renseri. Fordelen ved å anvende grabb er at man slipper alt bryderi med stropping. Likeså slipper en ha skillelag i rankene på lageret for at stropper kan bli lagt inn under nedtakingen.

Bilde 4. Virketransporten på bil er høyt utviklet i Sverige. De har et veinett som er langt bedre utbygd enn her i landet, de har sine veier godkjent for akseltrykk på 7 — og i blant 8 tonn, og de har tillatt boggietrykk på 10—12 tonn.

Bilen vi ser på bildet har et lass totalt på ca. 40 løs-m³,

Sverige og Finnland

Holmsen og transportsjef Løvland på en rundtur i Sverige
driftene anvender for håndtering av sitt råstoff. Følgende
foregår på denne sektor i våre naboland.

d. v. s. ca. 28 fast-m³. Lassvekten totalt er på ca. 20 tonn.

Som en ser har bilen et spesielt lasteapparat plasert bakerst på bilrammen. Dette er et forholdsvis nytt utstyr som svenskene er godt fornøyd med for transport av kubb. Kranen er en Hiab elefantkran med hydraulisk grabb. Kranen kan ta virke fra stabler etter bilvei, og løfte det på plass hvor som helst på bil og på tilhengeren. Sjøføren på bilen nevnte at han brukte ca. 1 time for å legge opp denne lasstørrelsen.

5.

FINNLAND:

Bilde 5. På samme måte som svenskene får finske treforedlingsbedrifter sitt virke tilført som kubb i 2 og 3 meters lengde. Lagring ved bedriftene foregår i vann, og for vinterforsyningens del på land. I Finnland er utviklingen kommet ganske langt når det gjelder å anvende ferskt virke tilført direkte fra skogen. Blant de mange fordelene som dette medfører, har man bl. a. at det nødvendige kvantum for vinterforbruk kan reduseres sterkt.

Bildet viser landlagring med svingkran. Her benyttes stropper for heisingen, og det er dermed nødvendig å legge inn kubb som skillelag mellom hivene slik at stropper kan legges inn for nedtakingen.

6.

Bilde 6. Også finnene benytter seg i stor utstrekning av virkeslagring i vann. På bildet ser vi et apparat som brukes for å dreie tømmerbuntene. De oppnår dermed å få alt tømmeret i bunten vanngätt, og har fordelene av dette når de skal ta virket inn i renseriet for renbarking. For å få god bløting av kubben, forsøker de å få utført buntevendingen ca. 2 mndr. før den skal kjøres inn i renseriet. Anlegget for buntevendning hadde 2 manns betjening, og kapasiteten var 30 buntedreinger i timen.

7.

Bilde 7. De finske kvinnene hadde godt håndlag med flåtehaken. Ved denne fabrikkens tømmerinntak var det i arbeide 5 kvinner og 5 menn. (En fornuftig fordeling). Damene var imidlertid ikke helt fornøyd med lønnsforholdet mellom mann og kvinne. Timelønnen for menn var 250 FM og for kvinnene 180 FM — d. v. s. henholdsvis kr. 5.75 og kr. 4.15. Damenes påstand om at de utførte like godt arbeid som mennfolkene var etter hva vi kunne se, helt riktig.

Bilde 8. Kvalitetskravet til tømmeret ligger på et betydelig høyere nivå både i Sverige og Finnland sammenliknet med forholdene i Norge. Bildet viser endel av kubben som er blitt vraket i renseriet. — Etter ansiktsuttrykkene på Holmsen og Schöpp må en tro at deres tanker er: — det burde kunne bli mye fint papir av det.

8.

Våre inntrykk etter reisen er mange. Vi kan ettertrykkelig slå fast at våre naboer og konkurrenter på papirmarkedet driver det stort, og de driver effektivt. De går begge med store utvidelses- og rasjonaliseringsplaner i lommen, og målet de har satt seg er ytterligere økning av papirproduksjonen til de lavest mulige produksjonsomkostninger. — Vi må drive hardt her på berget om vi skal kunne konkurrere med våre store naboer i øst.

A. L.

Ungdommen glemmer å passe kroppen sin

Bernhard Olsen om idrett og friluftsliv

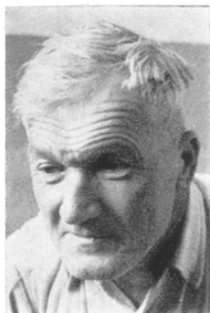
En sprek 61-åring, — må en trygt kunne karakterisere Bernhard Olsen

som. Han virker frisk og rask og rørig, som en ungdom. Og spør en ham, vil han sikkert svare at det kommer av at han all sin dag har dyrket friluftslivet.

Når vi denne gang har valgt Bernhard Olsen som «idrettsprofil» kommer det ikke minst av at han har vært en av de drivende krefter innen bedriftsidrettslaget på Hunsfos. Men han stiftet selvsagt bekjentskap med idretten, før begrepet bedriftsidrett ble oppfunnet. I sine yngre dager sparket han fotball på Vennesla IL's B-lag.

— Jeg hadde vel ikke akkurat de anleggene som skal til for fotball, men jeg var da med og spilte i løperrekka, forteller han selv. — Det var veldig moro, enten vi vant eller tapte. Jeg husker en kretskamp i C-klassen som vi spilte mot Mandalskameratene. Vi tapte med 6—7 mål, og det på grunn av keeperen som faktisk ikke var klar over at han hadde lov til å ta ballen med hendene ute i målfeltet. Han var redd for at skulle bli straffespark og lot ballen passere.

Terrenngløp har også Bernhard Olsen vært borti, men det mest for bedriften. Egentlig gikk interessen hans i retning av ski. Også her kom han litt sent i gang, for han reiste til sjøs 15 år gammel og tok først for alvor fatt, da han kom hjem igjen. Han husker ennå som det var i går hopprenn i gamle Rakkestadbakken, hvor bakkerekorden var 40 meter. Den gangen måtte en delta i kombinert, og Bernhard minnes godt første gang han stilte opp i kretsmeisterskapet og de problemer han ikke minst hadde med smøringen. Det var parafin den gang, og han brukte strykejern under prepareringen av skiene. Skiene ble så bakglatte at minst 20 mann tok ham igjen i Moseidkleivene, og han fikk

det råd å snu, da konkurrentene mente at han aldri ville komme rundt løypa på slike ski. — Men rundt skulle jeg om det var aldri så, for jeg ville være med å hoppe dagen etter,» forteller Bernhard, og han ga seg ikke. I utforkjøringen rant han mot et tre, men han kom da inn omsider — som nest sistemann. Det var det første ordentlige langrenn han gikk, uten trening eller forberedelser av noen art. Det ble å gå på kreftene. I hopprennet gikk det langt bedre med en tredjeplass, men noen premie ble det likevel ikke.

Bernhard Olsen ga forresten aldri opp de konkurransene han startet i. Han fullførte, uansett ski og føre, men plasseringen kunne bli så som så. I et SM ble Einar Andersen og han nr. 12 og 13 i langrennet. Einar hoppet seg opp til en 3. plass, mens Bernhard endte som nr. 5.

Bernhard Olsen var aktivt med til krigen brøt ut. Han var da 41 år. Etter krigen har han ivret for bedriftsidretten og har deltatt i de langrennene som er holdt. Hoppingen måtte han gi seg med for 3 år siden på grunn av isjas. Hvor mange bakker og langrennsløyper han har vært med på å sette i stand, har han ikke selv tall på, men han mener selv at hvis en legger sammen det timetall han har ofret på dugnadsarbeid i forbindelse med løypelegging og preparering av skibakker og liknende, så må det dreie seg om et par arbeidsår. Han har personlig gått opp alle løyper til de bedriftslangrennene som er arrangert

Siste seriekamp

Hunsfos—Fruktimportørene 3-3 (1-1)

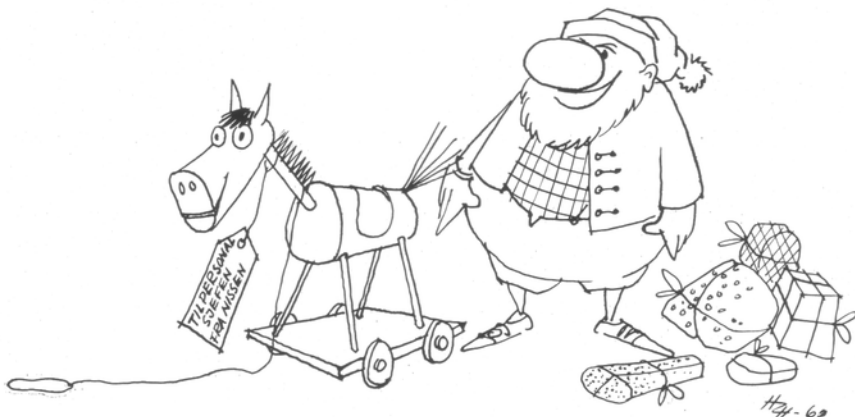
Bedriftsseriens siste kamp for Hunsfos ble spilt på Moseidmoen Idrettsplass 28/9 mot Fruktimportørene. Hunsfos hadde gjort regning med et meget hardt oppgjør. De hadde lyst på begge poengene i denne sluttkampen etter en heller svak innsats i de siste kampene. Hunsfos startet med mål i det 17. min. T. Øydna skjøt hardt, men keeper halvklarte og K. Olsen var frampå og nettet nydelig. Fruktimportørene fikk imidlertid også et mål i denne kampens halvtid så omgangsresultatet ble 1-1.

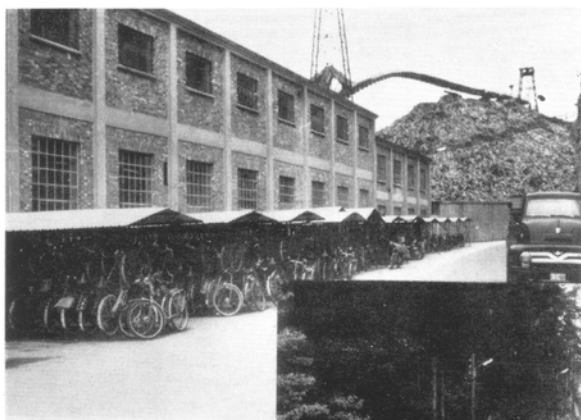
Fruktimportørene kom sterkest etter pause og hadde mange farlige sjanser, og de resulterte også i 2 mål. Vi tapte ikke motet, men ga det vi hadde for å ta igjen det tapte, og da dommeren blåste for full tid gikk vi glad og fornøyd av banen med 3-3 som sluttresultat.

T. Øydna 2 mål, K. Olsen 1 mål.

av Hunsfos. Med en slik interesse er det da heller ingen tilfeldighet at Bernhard Olsen var med å starte bedriftsidrettslaget ved Hunsfos, og han var den selvfølgelig første formann.

— Det er min fulle overbevisning at friluftsliv og idrett er til det beste for et menneske. Jeg har ærlig talt ondt av dem som ikke har en slik hobby, sier han. — Det går galt med ungdommen om den bare skal interessere seg for motorsport og billige fornøyer. De skjøtter ikke kroppen sin og får ikke den nødvendige mosjon. — Kroppen er en maskin som er til for å brukes. — Derfor må vi både stelle bra med den og passe godt på den. Det er nå min mening om den tingen, slår den staute 61-åringen fast.

PARKERINGS- PROBLEMENE MELDER SEG

For ikke lenge siden ble det der bildet viser, laget ny parkeringsplass for biler — mens sykkelstativene ble plassert der bilene før gjerne sto oppmarsjert på rekke og

rad foran verkstedbygningen. Sykkelstativene er oftest fullsatt døgnet rundt, og på den nye parkeringsplassen er det også gjerne trangt om saligheten. — Skal det fortsette slik, ender det vel med at vi må parkere nede på Dalane, ytret forleden en av dem som daglig kjører turen fra Kristiansand til Hunsfos for å komme på arbeid. — Vi får ta utviklingen som et tegn på økt velstand og at vi lever i motorismens tidsalder. —

KLIPP UT!

KLIPP UT!

Før-jul-program for Hunsfos' nye lokale sender

En av våre kvinnelige lesere har sendt oss følgende forlag til program for Hunsfos' nye lokale sender:

Hunsfos nye lokale sender har torsdag før jul følgende program:

Kl. 8.50. Barnetime for store barn. Onkel Ole forteller.

« 11.35. Hus og heim: Hva kan gjøres for våre menn under julesjauen? Kåseri av fru Lillian Jakobsen.

« 11.55. Pass på!

« 13.40. «So lang ei tid, so tung ei strid!» — Vaskekona mediterer.

« 14.00. Opplesning av Henry Larsen: Sannferdige skrøner.

« 15.10. Asbjørn Oksum synger vuggesanger akk. av Sylvi Vetthus.

« 15.40. Gulvenes vedlikehold i hjemmet og på arbeidsplassen. Foredrag av Ruth Hildebrandt.

« 16.15. Pause ved E. Kirkebø.

« 16.16. På streiftog med mikrofonen: Samtlige ansatte intervjues.

« 18.55. Kvelden siger inn: Mannen i vakta forteller.

« 19.30. Kåseri av kassereren: Hvorfor er pengene runde, og hvor blir de av?

« 20.00. Episoder på arbeidsplassen. Kåre Johansen forteller.

« 21.05. «Har du hørt, har du sett,» eller fjæren som ble til 5 høns. Anonym kåseri.

« 22.30. Urmennesket og uret. Johan Lauen underholder.

« 23.00. Så sover vi litt. Legen har ordet.

« 23.30. Bedriftskoret synger julesanger.

Lagerrom

Almene forholdsregler.

Orden og renhold er et vilkår for sikkerhet mot skader og ildsfare

1. Bruk hansker, votter eller håndlapper når det er nødvendig.
2. Hold ferdselsgangene klare. — Særlig fram til plassene for brannslukningsmateriell.
3. Når du løfter, så bruk benmuskulene og spar ryggen. Skaff deg hjelp ved tunge løft.
4. Hold stiger i god stand. Sett dem opp på en sikker måte og nytt omtanke under bruken. Stå ikke på kasser, benker, tønner eller lignende.
5. Husk at spøkefull lek eller spillopper kan være farlig. Det hører ikke hjemme på en arbeidsplass.

Først når veven er tystnet og skyttelen holdt opp å slå, vil Gud ta teppet til side, og la oss riktig forstå hvorfor de mørke tråde, såvel som de gylne bånd er like nødvendig for mønstret i Mesterens kyndige hånd.

De heldige tippere i Vennesla som forleden vant over 60,000 kr. i tipping var Nils Kolbu, Elon Isaksen, Magnus Karlsen og Hodne. Systemet deres kom ut med en førstepremie, fem annenpremier og ti tredjepremier. Førstepremien var alene på ca. 59,000 kr. De har holdt på et system på 24 kroner en stund, og de hadde tenkt å innskrenke, da det endelig klaffet for dem. Vi gratulerer og ønsker de må ha hellet med seg igjen.

HVEM ER P. H.? — ELLER: MYSTERIUM PÅ HUNSFOS

På Hunsfos er det en «krum-tapp» som mangt og meget dreier seg om. Men hvem som dreier seg om hva, eller omvendt — det er jeg for ung her oppe til å ha funnet ut. Han kan hete Peder Hansen eller Paul Haraldsen — ikke vet jeg. Jeg vet bare at han her på Hunsfos bare tituleres med forbokstaver. Noe han har tilfelles med mange betydelige personer forøvrig i verden. Hr. P. H. må derfor bety noe. Ja, det fikk jeg snart erfare. Alt første dagen hørte jeg folk komme for å spørre etter P. H. Jeg la merke til spørsmål som: «Holder P. H. seg i dag?» — «Er 'an sur i dag?» — «Kan du ta P. H.?» Selv fikk jeg spørsmålet fra en som kom løpende med en mystisk flaske fra kokeriet: — «Kan du finne P. H.en?» Jeg sa som sant var at jeg var så ny her at jeg kjente ikke P. H. Jeg tenker med takknemlighet på det smil jeg ble møtt med ved den anledning. Betydelig alvorligere var det blick jeg fikk fra en av mine kolleger, da jeg forsiktigvis forsøkte å rette på hans skrivefeil. Han hadde skrevet P. H. med liten p.

Her en dag tenkte jeg at nå skal jeg prøve å få noe mer rede på denne mystiske person. Jeg var på forhånd blitt fortalt at ing. Fleischer var en god bekjent av P. H., og jeg besluttet meg til å oppsøke ham. Heldigvis finner jeg ham snart, stående med en underlig fremtoning av en teaterkikkert nede ved «sekseren». Jeg går bort til og sier forsiktig: Si meg, ing. Fleischer, P. H. — — —. Jeg blir avbrutt uten at han tar kikkerten fra øynene med disse ord: «Jeg er mildest talt fortvilet, P. H. er ikke til å stole på.» Av taktfullhet unnlot jeg å spørre mer. Men nå vil jeg her ved spørre om «Hunsfosposten» kan hjelpe meg med problemet P. H. At P. H. vir-

kelig er et problem, det er sikkert. Dette desto mer fordi det forlyder at det skal være dannet en P. H.-klubb hvis hovedmål det er å høyne den almene p.H-verdi. Klubbens første foreløpige motto lyder: «Bort med alle sure miner.»

P. S. p.H. sies å ha rykket flere streker opp på «femmeren» i det siste. Den begivenhet som forårsaket dette, skal jeg ikke komme nærmere inn på her.

Med utsøkt alkalisk hilsen tegner jeg av taktiske grunner bare

H.

I Port Arthur, Ontario, hvor skjenkestedene bare har lov til å servere øl til kunder som sitter, fikk Vendome Hotell fire dagers skjenkeforbud etter at inspektører fra skjenkerettsoppsynsnevnda grep kelderne i å servere øl til kunder som hadde falt av stolen.

Jobben er aldri ferdig før papirarbeidet er gjort.

(Varemerke til amerikansk papirfirma.)

Hvor gløgg er Du?

Svarene:

Korken koster 25 øre. 1691 og 1881.

Nøkkelen havnet naturligvis også i postkassen.

Stadig vekk 28. Stiger vannet, så stiger skipet også.

De byttet om hestene.

Fire. Nemlig to enkemenn som har giftet seg med hverandres døtre.

Det var far, sønn og sønnesønn.

SKJÆR IKKE AV DEN GRENEN DU SELV SITTER PÅ

Mange har sikkert lagt merke til at vi i de senere år har fått endel nye, små brannslanger som består av en 25 m lang $\frac{3}{4}$ " gummislange som er rullet opp på en slangetrommel. De fleste vet nok også hva disse skal brukes til, nemlig som førstehåndshjelp ved en begynnende brann.

De små slangene er meget hendige, og de er alltid intakt. Selv om fabrikkens vanntilførsel skulle stoppe, er likevel disse slangene for hånden med fullt vanntrykk. De er helt uavhengig av fabrikkens pumper. De er nemlig tilkopleet kommunens vannverk.

Men så kommer noe meget sørgelig som for en brannmann nærmest må sammenliknes med selvmord.

Det finnes «kamerater» blant oss som ikke kan se på disse små, nette brannslangene uten å tenke på hvor hendige de kunne være å ha til private formål. Og de lar handling følge tanke. Ergo kapper de av slangen og tar den med seg hjem.

Det skulle være unødvendig å si hvilke følger dette kan få. Enhver som har en liten smule omtanke, bør kunne tenke seg hva som skjer, når en griper en brannslange i full fart for å slokke en begynnende brann, og brannslangen ikke virker — — !

ADVARSEL

I den siste tiden er forekommet endel kjedelige tilfeller av tyveri og naskeri ved fabrikken. Dels er det stjålet mopeder og motorsykler, og dels har det funnet sted naskeri av forskjellige ting innenfor fabrikkområdet.

De som blir grepet i å stjele fra sine arbeidskamerater eller fra bedriften vil uten pardon bli avskjediget og anmeldt til politiet.

En ber alle om å være på vakt og melde fra om de kommer over uærlige elementer som gjør seg skyldig i ulovlige handlinger. Denne trafikken må det settes en kraftig stopper for, en må komme ivesen til livs. Vær derfor på vakt og grip inn, hvor det er nødvendig.

Sett at hele din arbeidsplass ble lagt i aske fordi det manglet strålerør på en av brannslangene. Så galt kan virkelig skje. Hvilken straff burde så vedkommende få som hadde fjernet eller ødelagt brannslangen?

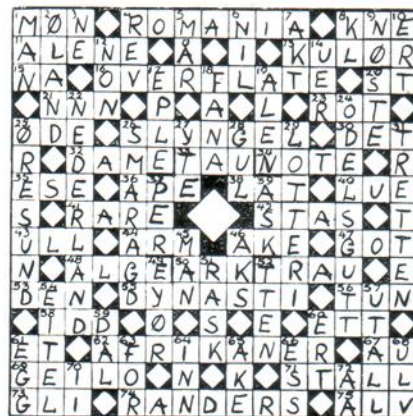
Ja, vi bare spør. Hva synes du?

Vær heller med og hjelp fabrikken med å holde brannslukningsutstyret i orden. Få greie på hvordan det skal brukes og meld av til brannsjefen eller verkstedet, hvis det skulle være noe galt med utstyret.

Det er tross alt fabrikken vi alle lever av. La oss så møte det nye året med de beste forsetter.

Jeg vil her benytte anledningen til å takke alle bedriftens industrivernmannskaper for det gode samarbeid i året som gikk og ønske dere alle et riktig godt nytt år.

Y. H. J.

Løsning på kryssord

Når plikten kaller.

Eddie Marks, medlem av det frivillige brannvern i Honiton, Devon, satt forleden og nøy sin pipe og en stille øl i sin yndlingspub, «Den røde Delphin», da han hørte brannsirenen tute. Pliktoppfyllende sprang han av sted de fire kilometer til brannstasjonen, hvor han fikk beskjed om at det var meldt brann fra kjøkkenet i «Den røde Delphin».

Styret i De Norske Papirfabrikanter Forening

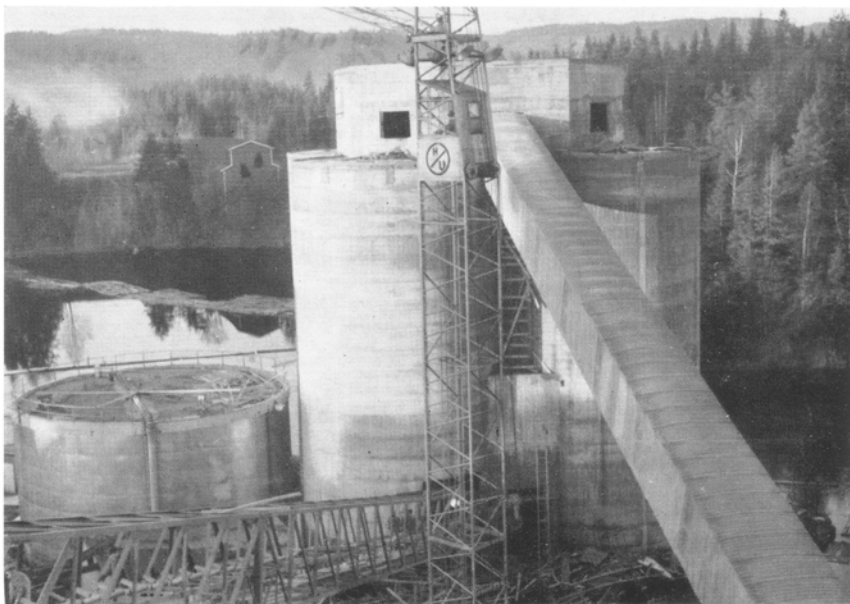
holdt for en tid tilbake møte på Hunsfos. Her ser vi styret samlet rundt forhandlingsbordet. Fra venstre: disponent Birger Rasmussen, disponent Halvor Torgersen, disponent A. Ellingsen, direktør G. Borgen, direktør E. Jensen, sekretær Lie-Nielsen og direktør A. Aasrud. Disponent Hans Nelson som satt helt til venstre er dessverre ikke blitt fanget inn av fotografens linse.

Spredte glimt fra tekniske nyheter i 1960

Det er ingen vanskelighet å konstatere at det skjer en kraftig ekspansjon ved Hunsfos Fabrikker for tiden. Denne ekspansjon omfatter bedriften fra tømmeret kommer inn til det ferdige produkt står klar for skipning.

Det er mange momenter som har bevirket dette. Disse skal vi dog ikke komme inn på her. Vi vil ved denne anledning kunne peke på at gjennomføringen av helkontinuerlig drift, samt utbedring av de bestående pappmaskiner har ført til en slik produksjonsøkning at praktisk talt samtlige avdelinger har fått sin tidligere ramme sprengt.

Første alvorlige flaskehals ble renseriet. Som løsning ble bestemt å bygge fire flis-siloer. Disse skal bl. a. tjene som buffert for cellulosefabrikken, og vil derved muliggjøre en bedre utnyttelse av kapasiteten i såvel cellulosefabrikken som renseriet. Samtidig vil en kunne skille de forskjellige tresorter fra hverandre. Hver av siloene har en diameter på 10 meter og har et totalt volum på 1100 m³. Hver silo

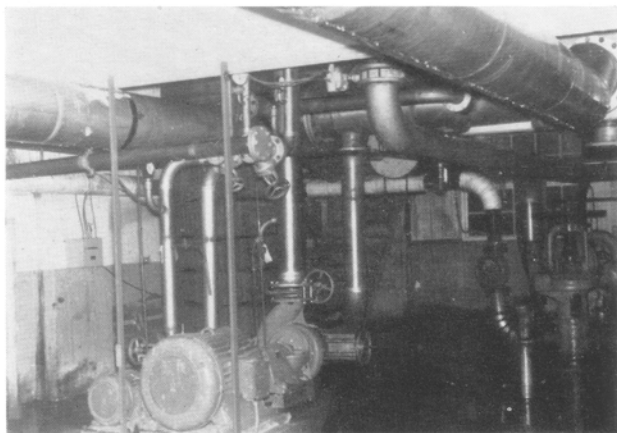

1

tar 4½ kok, og den samlede lagerkapasitet disse fire siloene representerer, er nok til 18 kok. Siloene har en høyde på 23,15 meter, det åttekantede tilbygget på toppen medregnet. Et 90 meter langt trans-

portbånd bringer flisen fra flis-siloene til toppen av siloene, og et 65 meter langt transportbånd fører flisen fra bunnen av siloene til toppen av kokeribygningen. (Se bilde nr. 1).

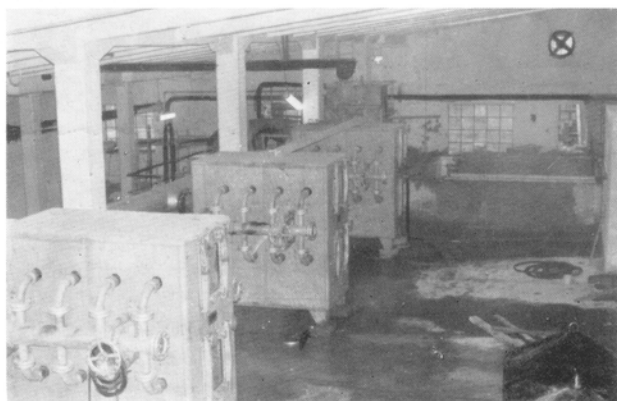
Med tanke på den store økning i kokerikapasiteten som kommer til neste år med installasjonen av ytterligere en koker, og de økede krav til papirets renhet, samtidig som den nye cellulose-type, såkalt bisulfitt, krever spesiell behandling, har en i innværende år måttet ombygge og utvide sileriet. Bilde 2 viser to av de tre pumper som benyttes for det nye sorteringsanlegg — (radiklonanlegg) for cellulose. Dette anlegg er det første i sitt slag som PROJECTING A.B. i Sverige har konstruert. Det skal fjerne sand, flis og bark fra massen. Forsøksdriften

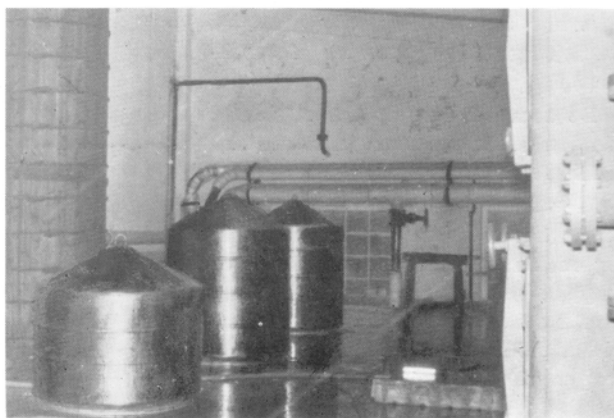
2

Tekst:
H. K.

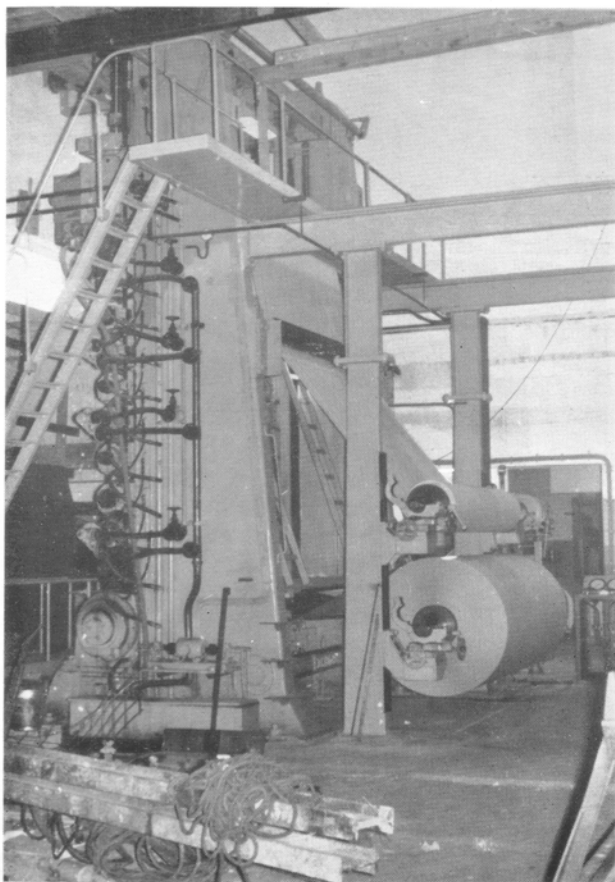
Foto:
Bj. N.

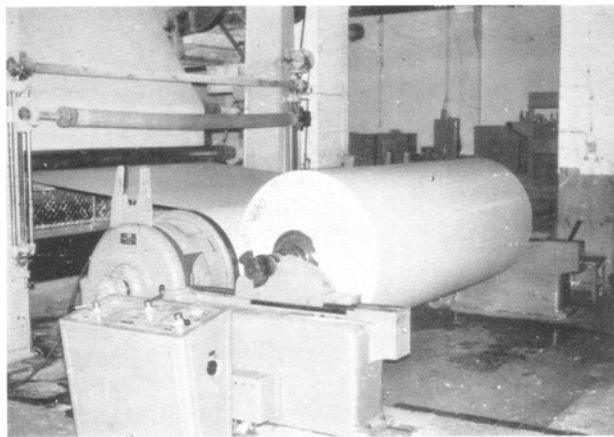
3

4

5

7

8

har gitt meget lovende resultater.

Bilde 3 viser tre stk. Vallvik-filtrer som skal brukes for å fjerne O-fibere fra massen, små fibre som er rike på harpiks. Omtrent halvparten av massens harpiksinhold kan på denne måten fjernes. Bekvanskelighetene i papirfabrikken under kjøring av ren, ubleket sulfitt vil bli redusert. Massen blir også lettere å bleke.

Bilde nr. 4. Inne i disse beholderne ligger radiaalt anordnet 656 cykloner som i tre trinn hvirvelsorterer massen. Cyklionene er selv-

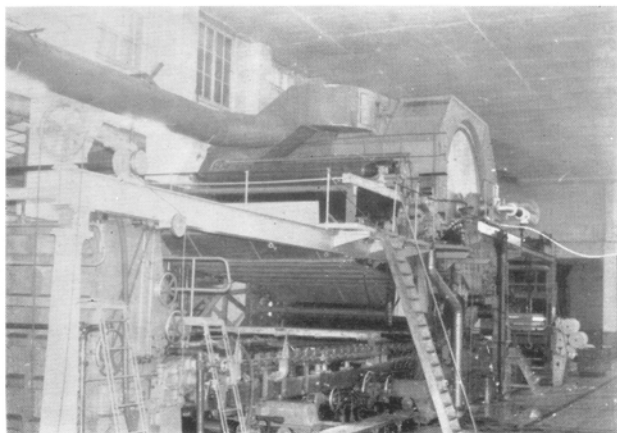
rensende og har spesiell innretning for å redusere fibertapet.

Papirmaskinene 1 og 2 kjemper en hard kamp kvalitetsmessig. Investeringene i inneværende år håper en vil avhjelpe dette forhold. Det tenkes her i første rekke på at begge maskinens superkalandere er blitt restaurert så grundig at de nesten kan hamle opp med et helt nytt utstyr. Bilde nr. 5 viser maskin 2's kalander. Dessverre rakk en ikke å få ferdigmontert maskin 1's kalander på grunn av ytterligere forsinkelser i leveringstiden.

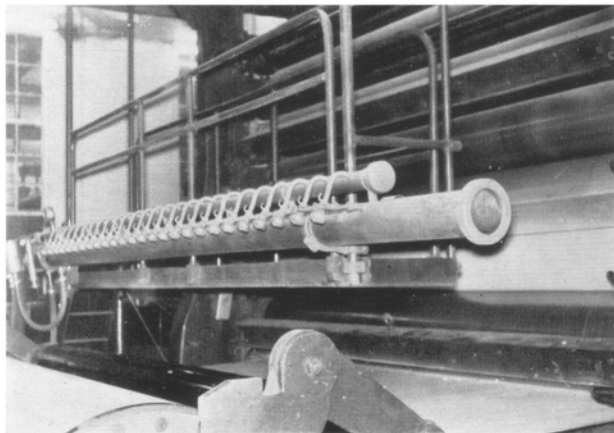
I tillegg har maskin 1 fått ny innløpskasse som erstatning for den tidligere som ble for liten ved de økede maskinhastigheter. Dessverre har en ikke noe bilde å vise av denne, men hvem som helst av leserne er hjertelig velkommen til å ta den i øyesyn.

Maskin 4 er vel den maskin som har gjennomgått den største utbedring i inneværende år. (Se bilde nr. 6). Maskinen er ombygd med henblikk på å kunne overlappes maskin 3 og 6 kvalitetsmessig. Om-

Fortsettes neste side.

6

9

KJUTTA-HISTORIER

HAVNEBETJENTEN

Det var da Kjutta var havnet på Gamlehjemmet at bestyrerinnen en dag sendte ham avsted for å tømme en pøs skrellinger i sjøen.

— «Men pass på å gjøre det mens havnebetjenten snur ryggen til!»

En times tid etter kom Kjutta tilbake, fremdeles med fylt skrellingepøs.

— «Men hvorfor har du ikke tømt den?»

— «Nei, for æ traff ikke none havnebetjenter.»

*

FLYTTE-SJAU.

Kjutta skulle flytte til et annet rom, og ettersom han selv hadde en defekt arm å trekkes med, hadde han som flyttehjelp engasjert en av byens andre originaler, en som avgjort ikke hadde deltatt i oppfinnelsen av kruttet. De holdt begge to på med hodet mot veggen og fikk følgende tross drabelige hammerslag ikke slått spikeren i. Til slutt påkalte han assistanse.

delene var skadet og derfor viser bilde nr. 8 kun stativene og plassen for omtalte maskin.

Maskin 5's forrige kalender er til dels den samme som i dag skal betjene maskin 2. Det viste seg dessverre at å kjøre halvbanekalender,

Dø Kjutta! Det må være noe galt med denne spigeren.

Kjutta tok et overblikk over situasjonen og dekreterte øyeblikkelig:

— Ditt naud, du ser vel at den spigeren hører te på den andre veggen!

*

Æ E JUST KOMMEN

Kjutta falt en gang ut fra tredje etasje og havnet pladask i gaten. En folkemengde samlet seg øyeblikkelig omkring den falne, og en politikontabel skred barskt inn i flokken.

— Hva er på ferde her?

Kjutta reiste seg, uskadd og slagferdig.

— Æ ved ikke, æ e just kommen.»

*

DI FLASKE

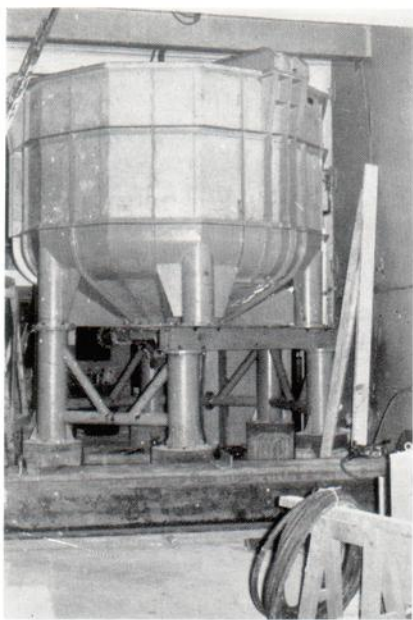
Det var sur og kald vinter. Tellei og Kjutta hadde hatt noen småjobber og var nå på vei mot Polet for å få kjøpt seg hver sin flaske vintervarme. Det ble til at Tellei gikk inn for å kjøpe. Kjutta sto utenfor

ikke var hensiktsmessig av flere grunner. Men da maskin 5 vanskelig kan klare seg uten kalender, ikke minst som sikring for full beskjefteigelse for papirmaskinen, har en i inneværende år fått montert og igangkjørt en ny helbanekalender. Denne er tidsmessig i enhver henseende og har vist seg å kunne klare oppgaver som knapt noen konkurrent ennå har prestert rentabelt.

I forbindelse med kalenderen har maskin 5 fått et meget bra fukteapparat som vist på bilde nr. 9.

Bilde nr. 10 viser en ny masseoppløser. Denne er plasert i hollenderiet for maskin 5 og 6, og skal dekke det stadig økede behov for oppløsning av såvel innkjøpt masse av forskjellig slag, som eget utskudd.

Til slutt har vi bilde nr. 11 som viser den nye lagerbygningen og hvorledes sortersalen får sin utvidelse over jernbanen og inn over lagerbygningen. Dette prosjekt med alt sitt utstyr er imidlertid ikke helt ferdig, og vi skal derfor få lov å komme tilbake med nærmere beskrivelse til neste år en gang.

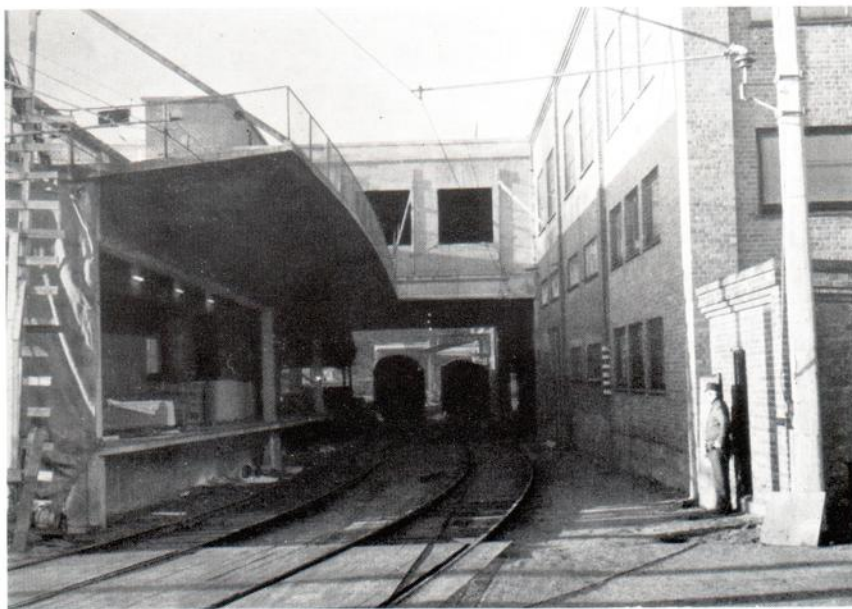

10

byggingen er så omfattende at det stort sett kun er den store yankeesylinder med sine sylinderpresser og ventilasjonssystemet med hetten som fremdeles er av tidligere dato.

Bilde nr. 7 viser det nye opprullingsapparatet for maskin 4. — Dette viser seg å ha så desidert store fordeler fremfor den type som f. eks. finnes på maskin 3, at en forhåpentlig om ikke altfor lenge vil finne denne moderne type opprullingsapparat på maskin 3 og 6.

Da maskin 3 og 4 etter ombyggingen av maskin 4 vil måtte levere en større del av sin produksjon i ark, har en anskaffet en ny skjæremaskin for å møte dette behov. — Dessverre viste det seg under montasjen medio november, at en av

11

Den gamle —

Forts. fra side 10.

eller et lys foran dem. De fortsatte, og lyset var ikke langt borte, men de kunne ikke riktig ta det igjen heller. Omtrent ved Grasslia forsvant det ganske plutselig. Kan noen gi forklaring på dette, eller på det som hans hustru forteller har hendt hennes far: Han hadde fått noen klær etter en bekjent som var død, bl. a. en tvibands bundingstrøye. En morgen han skal på arbeid ser han plutselig den avdøde komme mot seg i de samme klærne som han hadde fått og som han selv gikk i. Det er nesten utrolig, og de har mange historier om gamle «Bustingen» som gikk til doktor fordi han hadde vondt i beina. «Ta av deg sokkene,» sa doktoren. «Nei, det kan æ ikkje, æ er så svart på beinane.» «Ner i åna, ner i åna,» sa doktoren. Og om den gang Vikelandfolkene narret «Bustingen» inn i en sekk for å skremme Wild — driftsherren der. Men da «Bustingen» forsto at Wild tok etter geværet, ble han redd selv og skrek: «Ikke skyt! Ikke skyt! Det er Jens Jensen som er i sekken.» Ja, folk var noen fæle spiloppmakere før i tiden. «Bustingen» var også så forferdelig redd for skrømt, og en gang hadde de smuglet en geitebukk opp på loftet hos ham. Ja, dette må jo være den end selv, og Jens trev en boløks og fór opp etter trappa. I redselen kunne han ikke huske andre bibelord enn ordet «fred». Så slo han øksa i hvert trinn og ropte av full hals:

LØST OG FAST fra Hunsfos

Hunsfosposten har mottatt følgende:

Forsking.

Hunsfos ligger stadig fremme på forskingens område. Blant annet er

«Fred! Fred! Stende du» (Forstår du). Og skøyerne jublet i vilden sky, selvfølgelig. Folkevittigheten hadde døpt hans hus for Bustevold, og derfor het han «Bustingen» all sin dag, og han ble en gammel mann før han ble kvitt sine plageånder. Han var ikke videre boklærd, og det fortelles at soknepresten kom på besøk til ham i egenskap av sjelesørger. «Kan du lese Jens?» sa presten. «Æ kan no litt du,» sa Jens og fikk det travelt med å finne fram lykta og tenne den. «Nei, kjære Jens, du behøver da slett ikke å følge meg,» sa presten. «Nei, det æ kje for di skuld, de æ for grisen du, æ ska ut og se til den,» sa Jens og presten måtte bare gå.

Jo, det er moro å friske opp sine barndoms erindringer. Sorgen og gleden som vandre tilhobe, og livets mange tilskikkelser har kanskje meislet disse vendølers ansikt med sine furer, men de har sin åndelige likevekt i full orden og kan glede seg over en vel anvendt dag i fred med Gud og nesten og i trofast arbeid for sitt og sine.

G. S.

det foretatt prøver med antiparasitt i betongen i stedet for Siliks. Dette falt ikke så heldig ut, men G. H. som er formann for støpelaget, uttalte til Hunsfosposten at støpen fikk en nydelig grønn farge

Odd Arstad som i flere år har vært med i Hunsfospostens redaksjonskomité som kontaktmann for bedriftsidrettslaget, er nå trådt ut av komitéen. Vi sier Arstad takk for godt og behagelig samarbeid og håper han fremdeles vil bidra med tips og artikler. Som avløser for Arstad er Bjarne Grundetjern blitt med i redaksjonskomitéen. Vi ønsker ham velkommen og håper han blir en flittig bidragsyter.

Blant jegere

Jeger nr. 1:

Fikk du noe under jakten i høst?

Jeger nr. 2:

Ja, vann i kneet.

DANSK HUMOR

Den store artist skulle engagere en ny partnerske til sit skarpskytternummer.

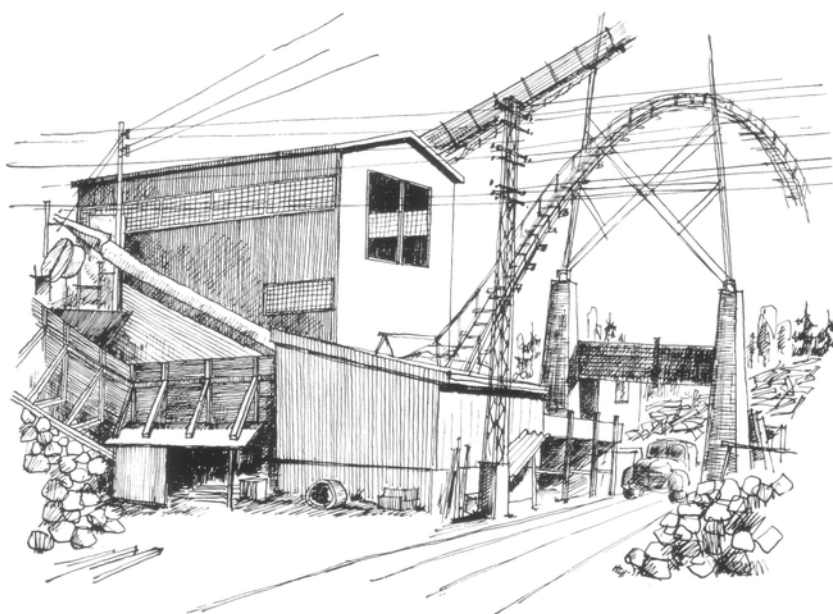
Han forklarede hende:

— De har ikke andet at gøre end at stå i et smukt kostume med et æble på hovedet. De har ikke noget at være bange for. Det er aldrig skeet, at jeg ikke nok så nydeligt har skudt det midt over.

Hun var ikke helt beroliget:

— Men, sagde hun, hvis det nu alligevel skulle ske, at De ramte mig — hvad så?

— Ja, så få publikum selvfølgelig pengene tilbage!

Fra Hunsfos Arbeiderforening

Halvårsmøtet

Hunsfos Arbeiderforening

holdt halvårsmøte tirsdag 4. oktober.

Formannen Salve A a s, ønsket vel møtt, og ledet møtet, som var dårlig besøkt.

Dagsorden ble opplest og godkjent. Sak 1:

Av beretningen som ble referert, fremgikk det at det hadde vært et strevsomt halvår med en rekke forhandlinger. En av de største sakene som var behandlet var prøvekjøringen på helkontinuerlig drift i papirmaskinene og cellulosen. Det fremgikk også at medlemstallet i foreningen er i sterk ekspansjon.

Sak 2:

Protokoll. Form. foreslo overfor medlemsmøtet at kun medlemsmøter skulle refereres fra protokollen. — Dette ble enst. vedtatt. Protokoll om årsmøtet og et medlemsmøte ble opplest og godkjent.

Sak 3:

Skriv og bevilgninger. Der ble referert endel skriv, bl. a. et om et lotteri til inntekt for «Verdens fattige folk». Det er LO som står bak dette. Videre ble der enst. bevilget kr. 150 til Norsk Folkehjelps Sørlandsavd.

Sak 4:

Fagforeningenskontingenten. Man diskuterte spørsmålet om en annen ordning med fagforeningskontingenten, da det viser seg at det er et vanskelig apparat slik som det ligger an i dag. Medlemsmøtet var enig i at styret skulle søke å finne fram til en bedre ordning.

Sak 5:

Valg.

Nestform.: Gustav Kile, gjenvalgt. Kasserer: Trygve Larsen, gj.v. Styremedl.: Ottar Heisel, ny. Gunnar Neset, gj.v.

Hunsfosheimens styre: Einar Vigsnes, ny. Johny Hagen, gj.v. Unni Pedersen, ny. Varam.: Sverre Gundersen, gj.v.

Valgkomité: Unni Pedersen, gj.v. Elias Omdal, ny. Magne Viksnes, ny. Pensjonskassa, 3-årig valg: Nils Voreland, gj.v.

Stipendienemnda: Omar Nordal, ny. Johny Hagen, ny.

Til slutt takket formannen for fremmøtet.

Referent.

Kursvirksomhet og andre ting

Når dette leses, er 8 studieringer i virksomhet på Hunsfos. Det er Hunsfos Arbeidsforening som har tatt initiativet til å få arrangert disse ringene, som skal gjennomgå brevkurset, «Møte med fagforeningen».

Hovedhensikten med brevkurset er å presentere fagbevegelsen for eldre og nye medlemmer som ønsker å sette seg inn i de problem som fagbevegelsen i dag er opptatt med.

Mange aktuelle spørsmål er tatt opp i dette kurset, og deltagerne vil få mer kjennskap til de lovverker vi har å gjøre med i dag, blant annet Arbeidervernloven, Arbeidstvistloven og Hovedavtalen.

Men kurset har også en annen hensikt, nemlig å stimulere aktiviteten blant medlemmene. Det er derfor hyggelig å se at så mange av våre medlemmer er interessert i å delta i disse studieringene. Hver ring består av 5 eller 6 deltagere, og følgende medlemmer har påtatt seg oppgaven som studieleder:

Ing. Reinhardsen, Gunnar Strandberg, Arnfinn Johansen, Reinh. Bjoraa, Sig. Ingebretsen, Gudm. Neset, Erling Kirkebo og Salve Aas.

Vi har også hatt deltagere på andre kurser. Gunnar Johnsen, Arnfinn Johansen, Finn Lund og Terje Sandaker deltok på et ungdomskurs som vårt forbund arrangerte på Nesodden ved Oslo.

Likeledes har noen av våre yngre medlemmer deltatt på forskjellige ungdomskurs på Hunsfosheimen.

Det ville også være ønskelig om også bedriftens arbeidsledere og formenn i større grad ville berike seg med mer kunnskap på disse områdene. Mange små uoverenskomster kunne da sikkert unngås.

Foreningen vil i nær fremtid ta opp forskjellige spørsmål med bedriften. Blant annet ansettelse av et par husmorvikarer, stempeling i avdelingene, utlønning på arbeidsplassen og pensjonsordningen. Det siste er jo især våre eldre medlemmer interessert i.

S. Aa.

KJUTTA —

Forts. fra side 20.

og hutret og frøs — og endelig viste Tellei seg i døren. Men uhellet var ute, og så mistet han den ene flasken som ble knust mot gaten. Han så oppgitt på Kjutta og utbrøt:

— Dægeren Kjutta, der gikk flaskka di.»

*

ALKEJAKT.

Kjutta og en kamerat hadde sammen truffet forberedelse til en alkejakt. Ammunisjon og proviant beløp seg til 70 kroner. Men jegerne var ikke særlig heldige, og da de kom i land, så kameraten fortenkt på de to skrøpelige alkene de hadde fått og utbrøt:

— To faul — åsså 70 kroner.

Kjutta kikket vekselvis på fuglene og på kameraten og fastslo med ettertrykk:

— Ja, det va godt vi ikke fikk fler, så dyre som de blei.

*

HELL.

Etter å ha utført snøskufferjobb for et av byens bakerier, hentet Kjutta og kameraten lønningen som besto i en stor julekake. Etter en lengere diskusjon om hvordan den skulle deles fant Kjutta løsningen. Han tok julekaka i en hånd og en murstein i den andre og holdt dem bak ryggen.

— Å vil du helst ha, steinen eller julekaga?

.. — Æ vil ha julekaka — svarte kameraten prompte.

— Allti e' du så heldi'! kom det fra Kjutta.

IDRETT

I GAMLE DAGER

Et gutteskirend.

Lørdag 15. febr. 1922 hadde Venesla Idrettslag gutteskirend i Askedalsbakken. Der deltok 81 gutter. Føret var ikke godt, det var mildveir og klabbeføre. Bedste mand var Ottar Knutsen med hopp på 24.5 m.

Præmieliste:

Kl. I. Fra 14 til 16 år. 16 delt.

Lengste hopp 24 m.

1. pr. Gustav Andersen
2. « Harry Karlsen
3. « Olav Eikeland
4. « Birger Høland
5. « Tønnes Nordheim
6. « Einar Rønningen
7. « Ivar Eivindson
8. « Salve Salvesen
9. « Tellef Jørgensen

Kl. II. Fra 12 til 14 år. 32 delt.

Lengste hopp 24.5 m.

1. pr. Ottar Knutsen
- « Trygve Bakken
3. « Per Mørch
4. « Ole Andersen
5. « Olav Johnsen
6. « Edvind Bakken
7. Erik Hagmann
8. Ernst Andersen
9. Rolf Reinertsen
10. Toralf Ravnevand
11. « Henry Johansen
12. « Jørgen Bakken
13. Elias Nygård
14. Anthon Endresen
15. Johan Lunden
16. « Karsten Strengenes

Kl. III. Fra 10 til 12 år. 16 delt.

Lengste hopp 18 m.

1. pr. Olav Liene
2. « Emil Reber
3. Ingvald Karlsen
4. Ivar Andersen
4. Arne Ravnevand
6. Ingemann Andersen
7. « Otto Aasmundsen
8. Einar Lie
9. « Karsten Lunden

Kl. IV. Under 10 år. 16 delt.

Lengste hopp 7 m.

1. pr. Trygve Olsen
2. « Einar Strandberg
3. Egil Grundetjern
4. Rolf Stokkeland
5. Sigurd Omdal
6. Edmund Neset
7. Rolf Heiseldal
8. Andreas Hammen

Ekstrapr. for beste løper Ottar Knutsen. «424».

HUNSFOS IDRETT
I GAMLE DAGER
KORTTEJPPKAST M/ROTASJON (MAKS 16 OHRE) 1897
1 pr. Asop Mjvaldsen 54 1/4 alen

Svar på Vet du det?

- 1) Dansk (H. C. Andersen).
- 2) Texas.
- 3) I Tanganyika.
- 4) Bronsealderen.
- 5) På Korsika.
- 6) Komponist.
- 7) Tysk.
- 8) Åtte.
- 9) Sonja Henie.
- 10) Stein Eriksen.
- 11) Kattefot, revebjelle, hundekjeks (og flere).
- 12) Pattedyr.
- 13) Schäferhunden.
- 14) I Trondheim.
- 15) Ja, det finnes to. Den magnetiske og den geografiske.

Ekteskapelig

Det var midt i turistsesongen, så det var overfylt på alle hoteller og losjemanger i den vesle byen. En dame satt på jernbanerestauranten og klaget til enhver over at hun var uten nattelosji. Da sa en kar:

— Je har hotellrom, je. Det står to senger der, og je har itte bruk for mer enn den ene.

Jo, dama takket til, hun, ble med og fikk den ledige senga. Men utpå natta begynte hun å klage over at hun frøs.

— Je har en genser. Du kan få den, sa værelseskameraten, sto opp og ga henne genseren.

Det led litt på, så jamret hun igjen over at hun frøs.

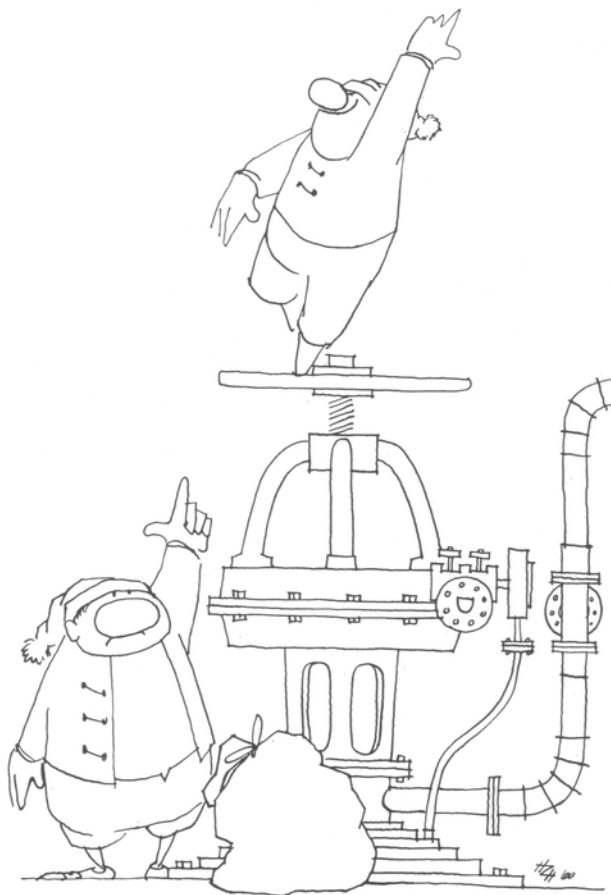
— Je har itte flere plagg å låne deg nå, je, sa han.

— Jeg hengte igjen kåpen ute i gangen, sa dama.

Ja, mannen sto tjenstvillig opp for å hente kåpa. Da kom det fra dama:

— Kunne vi ikke heller late som om vi var gifte?

— Ålreit! Hent kåpa di sjøl, kjer-ring, sa mannen, han gikk tilbake og la seg.

Bedriftsidrettslaget innfører skade-erstatning

Alf Hodnemyr overtar som formann

Årsmøtet som ble holdt for 3. gang i år i Verkstedets spisesal samlet 20 medlemmer.

Da formannen Bjarne Grundetjern er opptatt om kveldene, var det nestformann Elias Omdal som ønsket de frammøtte velkommen. Han presiserte at det var «kniven på strupen» som denne gang måtte til for å få folk til å møte, men han var glad for at så mange hadde møtt, slik at laget fremdeles kunne eksistere.

Elias Omdal ble valgt til møtets dirigent.

Første post på programmet var valg på formann. Grundetjern hadde skriftlig til styret bedt om å slippe gjenvalg, og det ble da forslag på Bjørn Bakken og Alf Hodnemyr.

Bjørn Bakken ble valgt til formann i hovedstyret for 1960/61 (ny). Alf Hodnemyr nestformann (ny). Bjarne Grundetjern sekretær (ny). Oddvar Robstad kasserer (gj.v.)

Dessuten er hver formann i de enkelte grupper medlemmer av styret.

Her må det tilføyes at Bjørn Bakken er blitt ansatt hos Eivindsons elektriske forretning, 14 dager etter valget, så Hodnemyr er lagets nye formann 1960/61.

Fotballgruppa: Formann R. Stokkeland, Ø. Arstad, K. Olsen.

Skigruppa ble på årsmøtet bestemt å bli delt i 2 grupper, hopp og langrenn.

Hoppgruppa: Formann Georg Gundersen, Olav Byklum, Runo Bergkvist, Ragnar Heistad.

Langrennsgruppa: Formann Karl Andersen, Elias Omdal, Henry Larsen, Arnfinn Gundersen.

Mosjonsgruppa: Det ble bestemt at Elias Omdal, Bj. Grundetjern og Alf Hodnemyr skulle forsøke å få leder for denne, og sette igang så fort som mulig.

Dermed gikk valgene greitt for seg på dette årsmøtet også, og vi håper laget må ha framgang og lykke i kommende sesong, og at målet må være å få alle med til å yte en innsats som kroppen kan ha godt av.

Under eventuelt var det fra styret lagt inn forslag på skadeerstatning til de av lagets medlemmer som under konkurranse måtte ødelegge seg slik at fraværet fra bedriften ble mer enn 3 dager, og at de da skulle få erstatning for de 3 dagene til sykepengene inntrådte. Det ble en del diskusjon om dette, men til sist ble det enighet om følgende:

Skadeerstatning under bedriftsidrett.

1. Medlemmer av Hunsfos B.I.L. kan få utbetalt en erstatning a kr. 25.00 pr. døgn for de 3 døgn inntil sykepengene trer i kraft. Det gjelder kun for skader han (hun) måtte påføre seg under konkurranse innen bedriftsidretten, og som medfører mere enn 3 døgns fravær fra sitt arbeide. Eks. For 1., 2. og 3. dagen blir ikke utbetalt erstatning hvis ikke skadens varighet volder et fravær over 3 dager. Legeerklæring må vises for hvert enkelt tilfelle.
2. Medlemmer som er fastlønnet, og har lønn en tid under sykdom, tildeles ikke erstatning.
3. Styret i Hunsfos B.I.L. gis fullmakt til å vurdere og avgjøre hvert enkelt tilfelle hvorvidt det skal utbetales erstatning. Hunsfos, den 3. november 1960. Årsmøtet ble hevet kl. 21.00. Vi ønsker den nye formann og det nye styret lykke og framgang.

Ref.

HUNSFOSIDRETT
I GAMLE DAGER
KNEBØY 1897
1 pr. Griptøeir Æse 17168 qanqer

Bedriftscupen i fotball 1960

I år ble det endelig høstcup for bedriftsidrettslagene, slik hele laget håpet. 10 lag meldte seg til cupen som markerte en fin avslutning på fotballsesongen 1960.

Hunsfos var svært heldige med loddtrekningen og slapp å spille kvalifiseringskamp og gikk direkte til 1. runde. Jernbanen ble vår motstander. Vi hadde ikke gjort det særlig godt i høstens seriekamper, så nå hadde vi sjanse til å «reise kjerringa».

Torsdag den 6. oktober møtte vi til kampen med «kanonlaget vårt». Vi ville vinne, og hver mann var bestemt på det da de gikk ut på banen. Det viste seg at det skulle bli en meget hard og jevn kamp. Spillet vekslet fra det ene mål til det andre, men vi hadde et par farlige sjanser som burde gitt tellende resultat. I det 16. minutt i første omgang får vi corner fra høyre. Det er «Puskas» R. Stokkeland som skal ta det. En nydelig hard og høy ball, og som lyn fra klar himmel skrur den inn i mål. 1—0 til Hunsfos, og dette skulle også bli det eneste og seiersmålet. Om kampen i helhet kan sies at det var et jevnt oppgjør, men seieren var fortjent.

*

I 2. runde (semifinalen) skulle vi møte Kommunen, torsdag 13. oktober. Vi har optimister foran denne kampen på tross av at Kommunen hadde slått Fruktimportørene 4—0 i kvalifisering og Lærerne 1—0 i 1. runde. Som sagt vi møtte som optimister og spilte hardt og med innsats av hver mann. Kampen ble meget jevn, ja så jevn at den ble målløs. Dermed var det bestemt at det skulle 3 straffespark for hvert lag. Kommunen fikk inn alle sine, men dessverre for oss gikk ett av våre i tverrliggeren. Altså 3—2 til Kommunen, som da gikk til finalen.

Dermed var våre sjanser tapte og sesongen 1960 slutt. **Bj. G.**

— Oppriktig talt, så har jeg det litt vanskelig økonomisk nettopp nå, så jeg lurer på om jeg ikke kan få igjen de 25 kronene du har lånt av meg.

— Oppriktig talt, så kan jeg ikke nettopp nå, men hvis du har det svært vanskelig, kan jeg kanskje låne deg 25 kroner.